

B.I.R.

3562

IOAN M. NEDA

DOCUMENTE
PRIVITOARE LA SCHITUL
CORNET - VÂLCEA

PARTEA IV-a

Extrase din revista „Naționalul Vâlcei”
an. X (1937) nr. 111, 112-113 și 114.

1937

Tipografia „GUTENBERG” R.-Vâlcei

Nr. inv.
1561/1937

JOHN W. HENRY

DOCUMENT
PRIVATE & CONFIDENTIAL
CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

I. M. Neda

Documente privitoare la schitul Cornet - Vâlcea.

6822

Partea a IV-a.

comunicate de Ioan M. Neda
licențiat în istorie.

I.

1794. Martie 1. *Angajament scris pentru a se face o cârciumă la Pripoare și banii, ce se vor cheltui, îi va da Anastase Constantin. În total s'au cheltuit 240 lei, iar prețul cârciumei s'a pus în folosul Schitului Cornet. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. pach. 5 „Cornet“ doc. 4).*

Facem cunoscut prin aceasta noi cei mai jos însemnați, că ne-am învoit între noi, ca să facem cârciumă la Pripoare și câți bani se vor cheltui, îi va da dumnealui Anastase Costandin, puind și chiria pentru cârciumă și pentru livezile Pripoare, câte lei 40 pă fiecare an. Și făcând socoteala banilor ce s'au cheltuit la cârciumă cu grajdul și cu gardul de prin prejur cum și la grădină, s'au găsit lei 240 pe cari i-au cheltuit dumnealui Anastase.

Deaceia am pus noi și prețul cârciumei în folosul schitului Cornet, câte lei 40 pe fiecare an, ca să iasă în curs de șase ani, banii ce s'au cheltuit lei două sute patru zeci, iar la împlinirea sorocului să rămâie cârciuma și livezile libere, și spre încredințarea adevărului ne-am subscris.

1794 Martie 1.

II

(București) 1811 Februarie 26: *Mitropolitul Ignatie dă starețului Savva dela Stănișoara, schitul Cornet, ca să-l repare și să-l facă bun pentru Sfintele slujbi. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. pach. 5 Cornet doc. 41).*

Ignatie, cu mila lui Dumnezeu, arhimandrit și mitropolit a toată Ungro-Vlahia.

† Fiindcă Schitul Cornetul din sud Argeș, metohul Spitalului săracilor ot mănăstirea Sfântului Pantelimon, din pricina neingrijirii și a relei iconomii a epistaților mireni ce au fost până acum, să află la mare dărăpănare și cu totul în proastă stare, precum de obște este văzut și mărturisit, lipsit fiind în cele mai multe zile de peste an și chiar de sfintele bisericești slujbe și fiindcă cuviosul între arhimonahi chir Savva Starețul dela Schitul Stănișoara

ce este aproape de Cornet, ne-au arătat sufleteasca râvnă ce are ca prin osârdia și silința sa, să să aducă schitul acesta iarăși la cea după cuviință tinere, cu învoirea celor stricate și întregimea celor de lipsă, ca să nu ajungă dar acest schit și sfânt lăcaș la cea din urmă prăpădanie și pustiire, am primit rugăciunea ce ne-au făcut pentru aceasta mai sus numitul chir Savva starețul și iată printr'această carte a noastră dăm schitul Cornetul supt epistasia și purtarea de grijă a cuvioșiei sale, care-le urmând osebitului așezământ ce înscris are a face pentru epitropia Spitalului pentru dregerea și preînnoirea celor stricate, pentru facerea celor de lipsă și pentru răspunderea embaticului pă tot anul la Spitalul săracilor și pentru adăugirea și sporirea zestrei schitului, care acum are a i să face teslire prin catastih de perilavi după orânduială, să aibă schitul acesta în grija și epistasia sa, fără strămutarea acesteia.

IGNATIE

1811 Fevruarie 26

C. Predescu Stolnic epitrop

III.

[Cornet-Vâlcea]. 1811 Martie 12. *Catastih de toate lucrurile schitului Cornetul, mișcătoare și nemișcătoare, care s'au dat asupra părintelui Sava shimnicului, după cum în lăuntru să cuprindă. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. pachet „Cornet“ doc. 37).*

Odăjdii i alte odoare.

- 1 Sfită de catifea verde, căptușeala astari.
- 1 Ipac de maltef, căptușeală bogată, galbină.
- 1 Ipac de cit, veche.
- 1 Stihar atlas galbin, vechi spart.
- 1 Ipac de cit, vechi spart.
- 2 Ipac de ghermeșut, toate acestea vechi.
- 1 ipac de catifea.
- 1 ipac de cutnie.
- 1 ipac vechi de maltef.
- 1 păreache rucovițe de dimie.
- 1 ipac de cutnie.
- 2 poiasuri de alamă cu pafdalele lor, proaste.
- 1 poală (de) cit la Sfântul Preastel.
- 1 ipac de pânză albă.
- 1 poală de cutnie la proscomidie, veche.
- 1 antimis de atlaz.
- 1 disco-potir de cositor cu linguriță.

- 1 așer de catifea roșu.
 1 ipac cu 2 procovițe de cit.
 2 procovițe vechi.
 1 plastaniță tipărită pe bogasiu.
 2 cădelnițe de alamă, una bună, alta stricată.
 1 anaforniță, ipac de aramă.
 3 cruci de lemn.
 1 pomelnic mare.
 2 ipac la epitropia schitului.
 1 sfeșnic mic de fier, 2 sticlișoare cu sfântul mir, una păreache forficeale, i un clondiri.

Cărți.

- 1 teplodă de tinichea.
 1 evanghelie eleno-valahică.
 1 ipac rumânească.
 1 ohtoih mare.
 1 minei, ipac.
 1 triod.
 1 penticostari.
 1 apostol.
 1 liturghie.
 1 cazanie. Dositeiu igumenul Berislăvești.

Savva shimonahul.

[Vo]

Preda postelnicul.

- 2 ceasloave, unul mare, altul mic.
 1 molitvenic.
 1 psaltire mare de Sibii.
 1 căldărușă pentru osfeștanie.

Icoanele.

- 2 icoane împărătești, Domnul Hristos i Maica Sa.
 1 sfântă icoană cu coroana de argint i mâna dreaptă din cot, picioarele din genunchi în jos, la tăierea capului coroana de jumătate, la mâna stângă degetele și steagul.
 1 [icoană], Sfântul Nicolae.
 1 [icoană], Sfinții Împărați.
 1 [icoană], Sfântul arhi-diacon Ștefan.
 1 [icoană], Sfântul proroc Ilie.

la tâmplă.

In tindă.

- 1 (icoană), Domnul Hristos.
 1 (icoană), Maica Preacesta.

} mari.

- 1 (icoană), Sfântul Ioan, mică.
- 1 (icoană), cu Inviiarea la iconostas i cu alte prasnice.
- 1 Iconiță mică (a) sfântului Ioan, căptușită cu argint.
- 15 prăsnicari cu 2 feațe, vechi.
- 2 răpide de lemn.
- 1 steag de mușama.
- 3 dveri de cit.
- 3 poale mici de carton.
- 1 (poală) cusută cu flori de mătasă.
- 2 sfeșnice mari cu 6 făclii de ceară i 6 buceale [de] tinichea.
- 2 ipac, mici.
- 2 tetrapoade, mari.
- 1 ipac, mic.
- 4 candelă de argint, una cu lanțurile de fier i cu ceale de sticlă.
- 8 străni.
- 1 cazan unguresc stricat pentru rachi.
- 7 tipsii de aramă.
- 1 moară peste Olt cu o roată, cu pietrele i fiarele lor.

Vitele.

- 2 boi de jug.
- 1 vacă.
- 10 oi.

Moștile.

- 1 (moșie) Cornetul pă care iaste zidit schitul.
- 1 (moșie) Copăceni pă Olt.
- 1 (moșie) Vârtoapele din deal.
- 1 (moșie) Ostrovul.
- 1 (moșie) Fața-Mavrii până în apa Lotrișorului ce se hotărăște cu Băiașii.
- 1 (moșie) Cordoaia, ce se hotărăște cu Bratovoești i cu Spinul.
- 9 delnițe la Drăgănești.
- 1 suhat Toaca cu Greblele i cu Groși, ce se vinde doi ani de Berislăvești și al treilea [an] de Cornet.
- 1 siliște la Proieni.
- 5 livezi, însă Capul Câmpului, în suliță, în grind i la Călinești 2.
- 1 Cărciumă la Pripoară, cu grajdul ei i cu două livezi, Lazul Dobrului și Simniceanul.

Munții.

- 1 (munte) Corneșul peste Olt, ce se hotărăște cu Titești i Spinul.
- 1 (munte) Șasa mică, dincoace de Olt.

- 1 (munte) Mândra i Stănișoara, ce se împărtaşesc și Lotrenii un ban și schitul 2.
 1 (munte) Murgașul ce are schitul 5 moșii.

Starea bisericii.

În lăuntru tâmpla pe zid zugrăvită împreună cu oltariul.

Pardoseala de leaspezi stricată cu 2 turle. Ușa bună cu broasca ei, iar acoperișul cu șindrilă veche și fărăstrele toate deschise, lipsind cercevelele i un clopot mic.

Starea casei.

Inchisă de jur împrejur cu zid.

- 2 chilii igumenești meremetisite de postelnicul Preda, cu 2 uși, însă cea mare fără sobă.

Dositei, igumenul Berislăvești.

Savva shimonah.

Preda postelnicul.

(Fila 2).

3 chilii jos, 2 cu cămăruțele i cu sobele și ușele lor, acoperișul cu șindrilă, bun.

1 trapezărie cu 2 chilii i cu 2 cămări, acoperișul stricat.

1 magazie cu o chilie, însă trebuiește meremet, acoperișul iarăși stricat.

1 pviniță bună cu ușa ei.

3000 cărămidă.

3000 șindrilă de brad.

660 ocă var.

} pentru meremeturile celor de sus.

Hrisoave, zapise i alte cărți de judecăți ce are schitul, arată postelnicul Preda, că sânt toate la Sfântul Pantelimon supt păstrarea, date de când era epitrop dumnealui căminarul Nestor.

Sporul.

Dres, 2 chilii igumenești pă poartă, cu ușile i cu tavanul și cu o sobă.

3 chilii ipac, jos.

1 pătul cu 4 furci.

1 gardul grădinii.

1 livade cu pruni la Pripoară, cumpărată.

1 candelă de argint, răscumpărată.

Meremetisit moara de iznoavă cu o roată i piatră i fiarăle.

2 putini de varză.

Anaforaua cu zăpăsul Corneşului s'au dat.

Dositei igumenul Berislăveşti.

Savva shimnicul.

Preda postelnicul.

IV

(Cornet-Vâlcea). 1813 Martie 15: *Arătarea lui Dositel Berislăveanul către Eplitrople pentru catagrafla schitului Cornet. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. pach. 5 „Cornet“ doc. 16).*

Prea plecate părinte,

În 10 zile ale acestei [luni] primind cinstita poruncă prea sfinţii (tale) pentru Schitul Cornet, ca să merg acolo şi făcând catagrafie de toate ceale ce are să se dea asupra părintelui Savvei arhimonah ot Stânişoara, după care fără zăbavă mergând acolo, următor fiind poruncii ceale ce au arătat postelnicul Preda din gură, iar nu prin catastih de perilavi, zicând că așa au primit şi dumnealui. Iată că un Savva, asemenea care arată toate lucrurile mişcătoare şi nemişcătoare, sporul însă să va vedea, dar mi-au arătat nişte cheltueli ce au făcut cu judecăţile cam la taleri 1372 şi arăt prea osfinte într'această scrisoare că de va fi trebuinţă să se poată trece la catastih, iar sfânta blagoslovenia prea osfinţii să fie cu mine.

Prea osfinţiei tale

1813 Martie 15.

Prea plecată slugă

Dositei Berislăveanul

V

(Bucureşti). 1813 Aprilie 2: *Cartea domnească a lui Ioan Gheorghe Caragea Voevod, prin care se întăreşte Schitului Cornet din Judeţul Vâlcea mila de 100 bolovani de sare dela Ocnele Mari şi a 10 poslujnici. [Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. pach. 2 „Cornet“ doc. 1].*

Milostiuu Bojiu Io Ioan Gheorghe Caragea Voevod i gospodar zemli Vlahscoe. Fiindcă Schitul Cornetul din sud Argeş, unde să cinsteşte şi să prăznueşte hramul tăierii capului Sfântului proroc şi înainte mergător Ioan Botezătorul, să află chinoviile de părinţi călugăraşi sihaştrii cu stareţul lor, care schit prin hrisoave domneşti ale răposaiilor domni de mai înainte care-le le văzurăm şi domnia mea, au fost miluit cu zece oameni din oamenii ce sânt şezători pă moşia schitului, Copăcenii şi cu una sulă bolovani sare dela Ocnele Mari sud Vâlcea, căci acest schit să află la loc cu anevoie de a să hrăni părinţii călugăraşi.

Drept aceia dar învrednicindu-ne Domnul Dumnezeu cu dom-

nia aceştii pravoslavnici țări și arătându-să părinții cu jalbă, am orânduit de au cercetat dumnealui vel logofătul de țara de sus și, prin anafora, ne-au făcut arătare că jalba le este adevărată și că schitul este vrednic de ajutor, ne-am milostivit dar și domnia mea și printr'această carte ce dăm schitului și cuviosului stareț cu părinții sihaștri de acolo, de am înorit și am întărit această milă de oameni zece din oamenii șezători pă moșia Copăceni a schitului, ca să-i fie apărați și scutiți de dajdie și de orice podvezi și angarii, spre a fi pentru ajutor acestui schit și osebit să aibă la Ocenele Mari din Sud Vâlcea a lua pe an câte una sută bolovani sare în natură pentru a le fi pentru mâncare, să nu cumpere; care sare să se înceapă a să da dela anul viitor înainte, ca să fie sfântului schit de ajutor și de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele, vecinica pomenire. Rugăm dar și pe alți frați domni, ce vor fi în urma noastră oblânduitorii aceştii pravoslavnici țări, să binevoiască a înnoi și a întării această milă, ca și ale domniilor sale mili și faceri de bine, să fie în urmă de alții ținută în seamă, ii saam receh gospodvani.

1813 Aprilie 2

Io Ioan Gheorghe Caragea
Voevod

L.S.

Milostiu Bojiu Gospodin
vel logofăt

trecută în condică
Răducanu Sluger

VI

București. 1814 Decembrie 21. *Darea de seamă a egumenului Sava care arată unde se găesc două anaforale ale schitului Cornet. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. pach. 5 „Cornet“, doc. 56).*

Anaforaua a velișilor boeri pentru judecata cu popa Ioniță din anul trecut, este la vâtaful de divan Alecu, dar altă anafora tot a velișilor boeri cari acum ne-au judecat tot acum cu popa Ioniță înaintea Măriei sale lui Vodă și s'a întărit de Măria sa, este la logofătul Ghica. A luat-o dela medelnicerul Chiriacu și dumnealui clucer Predescu ipitrop să ceară acestea anaforale fiind sineturi ale schitului.

1814 Dechembrie 21

Savva

București

Costandin Stefan martor

VII

1843 Decembrie 28. *Hotărnicia moșiei Pripoarele din județul Argeș, ce o stăpânește mănăstirea Cornet din județul Vâlcea. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. carton 21 „Pripoarele“).*

Hotărnicia moși(e)i Pripoarale din jud(e)t(u)l Argeș, ale sfin-

tei mânăstiri Cornetul. Cinstita epitropie a spitalului sfântului Panteleimon, dirictată de dumnealui marele clucer Stanciul, supteforiia dumnealui marele ban și cavaler Mihail Ghica, ctitoricescul epitrop, prin adresul cu No. 299, anul 1841, Aprilie 28, către cinstitul departament al Dreptății, m'au cerut de hotarnic și inginer pentru toate moșiile numitului spital cu ale metoașelor sale, după care cerere mi s'au și slobozit porunca cu No. 1114, anul 1841, Mai 10, ca să merg pă la numitele moșii și prin înțelegere, cu cinstitele judecătorii locale, cărora zice că li s'au scris cele de cuviință pentru aceasta, să le hotărânesc potrivit coprinderii praveile și ale instrucțiilor date pentru rândul hotărânicilor.

Intr'aceste moșii fiind și partea ce o are mânăstirea Cornetul în hotarul numit Pripoarăle, județul Argeșul, plaiul Loviștei, au mers în fața locului împreună cu sfinția sa părintele Panteleimon, egumenul mânăstirii Cornetul, i cu Vasile Costin din satul Copăceni sau Vatra mânăstirii Cornetul, i cu Paraschivu sin Matei Cojan dela Perișanii-Băiași și alții, cu cari făcând ocol aceștii moșioare am văzut că tot capul său cel despre apus, să mărginește în firescul semn apa Boișoara, hotar cu moșia Surdoi a moșnenilor Perișani, capul despre răsărit să învecinește prin slemea unui picior de munte cu moșnenii Mlăceni, partea despre mează-noapte să învecinește cu moșia Pripoarăle a lui Pătru Jiga prin firescul semn, pâraul Pripoarălor i prin slemea mestecinilor cu Matura și partea despre miază-zi să învecinește cu moșia Băjeniea sau Poiana dela Pripoară a dumnealui marelui clucer Costandin Brătianu, prin firescul semn, pâraul Răușoru.

Apoi vestindu-i formal prin cinstita judecătorie locală, am mers d'aldoilea în fața locului la trecutul Avgust, împreună tot cu părintele egumenul și cu bătrânii de mai sus și căutând în mulțimea sineturilor mânăstirii Cornetului, am găsit într'altele și următoarele documente, însă :

1667 Martie 15 — Cartea de danie a răposatului ban Mareș Băjescu, ctitorul mânăstirii Cornetul, subt-iscălită și de mai mulți boeri veliți martori și coprinzători într'altele, ce dupăce au făcut și au săvârșit acest schit din Loviște, au închinat într'alte moșii ce le arată pă larg și ocina dela Pripoară ce au cumpărat dela Tănasiie paharnicul sin Nicolae logofăt ot Sărăcinești și celelalte.

1667 — Hrisov al răposatului domn Radul Voevod, prin care întărește daniia răposatului Mareș Băjescu.

„Pentru vecinătatea Pripoarălor Cornetului cu Pripoarele lui Pătru Jiga“.

Din partea lui Pătru Jiga, fiind el bolnav, s'au arătat ginerisău Ioniță sin Ioan Tabacu, însoțit de mai mulți bătrâni pă cari în-

soțindu-i cu bătrânii mănăstirei Cornetului, m'au dus întâi la pârâul Băiașilor în gura pârâului Pripoarălor (să arată pă alăturatul plan subț No. 1). D'acilea spre răsărit pă matca pârâului Pripoarălor pântre cârciuma lui Pătru Jiga (No. 2) și cârciuma mănăstirei Cornetului (No. 3) dela drumul olacului ce merge la Căineni și tot pă numitul pârâu ce curge dela fântâna lui Călin (pă plan subț No. 4), ce este un isvor rece subț un mestecăn și subț un picior de deal ce se coboară din slemea muntelui cu mestecini. Din numita fântână pă slemea piciorului zis, cam spre miază-noapte până sus în slemea mestecinilor cu bolovani de piatră (No. 5) unde să isprăvește vecinătatea cu Pătru Jiga. D'acilea iar spre răsărit, pă slemea mestecinilor, pă la vârful Pripori (No. 6) în vecinătate cu Mamura moșnenilor Mămureni și tot pă sleme pă la doi stei de piatră până în vârful Mlăcenilor la fagii înfierati și cu o groapă de bordei (No. 7), unde să isprăvește vecinătatea Pripoarălor Cornetului cu Mamura moșnenilor Mămureni, fără prigonire.

„Pentru mica vecinătate a Pripoarălor Cornetului cu moșnenii Mlăceni“.

Din partea moșnenilor Mlăceni, cu toate că nu s'au arătat numiții, dar nu s'au ivit nicio prigonire pă firescul semn, slemea piciorului din hotar, însă din acei fagi înfierati hotar cu Mamura (No. 7) spre miază-zi până în pârâul numit Răușoru, hotar cu moșiea Băjeniea (No. 8).

„Pentru vecinătatea Pripoarălor Cornetului cu moșia Băjeniea“. Din partea dumnealui marelui clucer Costandin Brătianu, proprietarul moșiei Băjeniea sau Poiana dela Pripoară, viind trimișii bătrâni din parte-i au arătat într'o unire cu bătrânii mănăstirei Cornetului că hotarul despărțitor într'aceste două vecinătăți este firescul semn, pârâul numit Răușoru, din dreptul piscului slemei, de hotar cu Mlăcenii (No. 8) în jos pă matca Răușorului pă la gura vâlcely Bâldea (No. 9) i pă la podul din drumul olacului (No. 10) până unde dă Răușorul în pârâul Băiașilor (No. 11), fără prigonire.

„Pentru vecinătatea Pripoarălor Cornetului cu moșiea Surdoi a moșnenilor Perișani“.

Din partea moșnenilor Perișani s'au arătat popa Mihai Cocoșu din Perișani, i Florea sin Dumitru Budan, i Ioniță sin Ion Tabacu ginerile lui Pătru Jiga și alții, spunându-mi că hotarul într'aceste două vecinătăți, este prin firescul semn, pârâul Băiașilor, din gura Răușorului (No. 11) la vale spre miază-noapte până în gura pârâului numit Pripoarăle (No. 1), fără prigonire.

În urma acestora, am tras moșioara Pripoarălor mănăstirei Cornetului, pă trei locuri cu stânjinul răposatului domn Șerban Vodă,

însă trăsura întâia pă la capul despre pârâul Băiașilor, din gura pârâului Pripoarălor (No. 1) drept în gura pârâului Râușoru (No. 11) și au eșit stânjeni 504, cinci sute patru. A doua trăsură cam pă la mijlocul moșiei din gura vâlcii Bâltea (No. 9) spre miază-noapte până în pârâul Pripoarălor (No. 12) stânjeni 412, patru sute doisprezece. A treia trăsură în capul moșiei despre Mlăceni, din copacii înfieraji ce sânt în capul slemei de hotar cu Mlăcenii (No. 7) pă simea piciorului în jos spre miază-zi până în pârâul Râușoru (No. 8) stânjeni 335, palme 2, degete 8, trei sute treizeci și cinci, palme două, degete opt, Șerban Vodă.

Lungul acestei moșioare, din gura pârâului numit Râușoru (No. 11), unde dă în pârâul Băiașilor, spre răsărit până în botul slemei de hotar cu Mlăcenii la Râușoru, stânjeni 603, șase sute trei.

Astfel s'au săvârșit hotărnicia aceștii moșioare, fără să se ivească vreo prigonire cu vreunul din vecinii săi răzași.

I. Pleșoianu

1843 Decembrie 28

Nr. 787

VIII

1843 Decembrie 29. *Hotărnicia moșiei „Vatra mânăstret Cornet“ care cuprinde moșia Copăceni și parte din Sărăcinești, ce se află în județele Argeș și Vâlcea (Arh. Ef. Spit. Civ. Buc. carton 13 „Vatra Mânăstret Cornet“, doc. II)*

Hotărnicia moșiei Copăceni și parte din Sărăcinești sau Vatra mânăstirei Cornetului din Județul Argeș și Vâlcea.

Cinstita epitropie a spitalului Sfântului Panteleimon, dirictată de dumnealui marele clucer Stanciul, subt eforiia dumnealui marelui ban și cavalier Mihail Ghica ctitoricescul epitrop, prin adresul cu No. 299, anul 1841, Aprilie 28, către cinstitul departament al Dreptății, m'au cerut de hotarnic și inginer pentru toate moșiile numitului spital cu al metoașelor sale, după care cerere mi s'au slobozit porunca cu No. 1114 Mai 10, ca să merg pă la numitele moșii și prin înțelegere cu cinstitele judecătorii locale, căroră zice că li s'au scris cele de cuviință. Pentru aceasta să le hotărnicesc potrivit coprinderii pravilii și a instrucțiilor date pentru rândul hotărnicilor.

Intr'aceste moșii fiind și Copăcenii cu partea din Sărăcinești numită „Vatra Sfintei mânăstiri Cornetul“ ce este zidită în malul Otlului, Județul Vâlcea, iar moșia Copăceni este în dreptul numitei mânăstirei peste Olt în România mare, județul Argeșul, am mers în fața locului și cerând la sființia sa părintele Pantelimon egumenul niscai oameni bătrâni cu știință de hotarale moșiei Copăceni

i parte din Sărăcinești sau „Vatra mănăstirii Cornetului“, mi-au a-
 dus pă unchiaș Toma al popei Bunii din satul Țuțuleștii Cornetu-
 lui în vârste cam de ani 80, i pă unchiaș Toma Popescul din
 satul Copăcenii Cornetului, în vârstă cam de ani 85, i pă Ioan
 Vieru ot tam, cam de ani 78, i pă Pătru Vieru cam de ani 70, i
 pă Florea Ungureanu ot tam, cam de ani 70, i pă Simion ot tam
 cam de ani 60 și alții, cu cari dând ocol numitelor două moșii în-
 trupate, am văzut că partea cea de mează-noapte a „Vetrei Mâ-
 năstirii“ din județul Vâlcea să învecinește cu partea ce o are în
 hotarul Sărăcinești, dumnealui D. Dimitrie Popovici, ginerile dum-
 neaiei și cocoanei Anicăi Robeasca, iar cea din județul Argeșului
 numită Copăceni să învecinește tot pă numita partea de mează-
 noapte cu capul moșiei Racovița a popei lui Gheorghe Păvăloiul i
 Ioan Fotescul și alți moșneni Racovicieni, i cu moșia Brădeni sau
 Clocoticiul al lui Ghiță sin Mărgărit Brădeanu, i Matei Clocoticea-
 nul, i Ioan sin Gheorghe, i Stefan sin Andrei și alți moșneni și
 cu moșia Bratovoesti a Sfintei mănăstiri Cozia. Capul de răsărit al
 numitei moșii Copăceni să învecinește cu moșia Spinul a moșne-
 nilor Spineni și anume: popa Costandin sin Ioan din satul Spi-
 nul, i Stefan sin Stefan Otfelea ot tam, i Gheorghe Cravtea ot
 tam, i Ioan Săbădașul ot tam, i Ilie sin Nicolae ot tam și alții și
 cu moșia Postăvile a dumnealui vistierului Stefan Frunzescul ce o
 are în dăvălmășie cu moșnenii i cu moșia Perișani a lui popa Mi-
 hai Cocoș, i Pătru sin Nica Jegosul și alții și cu parte din mun-
 tele Omul al mănăstirii Cozia; partea cea de miază-zi a moșiei
 Copăceni să învecinește cu moșia Drăgănești tot a sfintei mănăstiri
 Cornetului, ce o are în dăvălmășie și moșia Călinești și Proeni până
 în apa Oltului, iar partea numitei vetri cea din județul Vâlcea, se
 învecinește tot despre miază-zi și despre apus cu moșnenii Călinești
 și anume: popa Pătru din satul Proeni, i popa Ioan ot tam, i
 Oprea sin Pătru ot tam, i Dinu sin Pătru ot tam, i popa Pa-
 raschiva ot Călinești, i Diaconu Costandin ot tam și alții, pă care
 acești vecini sorocindu-i formal prin cinstita judecătorie locală, am
 căutat în mulțimea sineturilor, ce mi s’au dat de cinstita epitropie
 și am găsit între altele și pă cele următoare, însă:

7174 (1666) *Februarie 28.* Zapisul lui Ivașcul logofătul din
 Berislăvești cu frații săi, prin care vinde vornicului Mareș Băjescul,
 satul Copăceni din Loviște de lângă Corneț, toate părțile lor câte
 au ținut din câmp, din pădure, din apă, din vaduri de moară, din
 siliștea satului și cu doi munți anume Șasa i Corneșul cu tot
 venitul dupreste tot hotarul, pă care moșii le-au închinat și vorni-
 cul Băjescul mănăstirii sale Cornetul și celelalte. Acest zapis să

văzu iscălit de toți veliții boeri ai vremii de atunci drept martori.

7174 (1666). Dania răposatului vornicului Băjescul, prin care închină mânăstirei Cornetul între alte moșii și moșia Copăceni din Loviște, asemenea adevărit de toți veliții boeri ai vremii de atunci.

7210 (1702) August 29. Tălmăcirea ocolniței moșiei Copăceni după cea slavonească, coprinzătoare pentru semnele de hotară, chiar așa: „Din Balta Scării în sus până în cornul cetății și din cornul cetății în sus până în fântâna Fertunului, i din fântâna Fertunului împunge în lacul Țiganului, merge în fântâna lui Slav, din fântâna lui Slav împunge în Gruitul câinelui, apucă muchea Cordoi, din muchea Cordoi fântâna Căpriorului, din fântâna Căpriorului golul Cireșului, din golul Cireșului la fântâna Stogului, unde să împreună patru hotară și de aci până în Măgura Băiașilor pă muchea Fagilor până în piatra Oii, din Piatra Oii apucă Valea Stanei în jos și trece râul Băiașilor și apucă Turburoasa în sus și merge până în Janciul Coziei, din Janciul Coziei în muntele Ulmului, din muntele Ulmului apucă muchea Lotrișorului până în Vatra Rea, din Vatra Rea până în Olt la Piatra Dobrei [să alătură în copie adevărință de cinstita epitropie, sub litera A, fiindcă originalul este foarte slab].

„Pentru mica vecinătate a moșiei Copăceni cu capul moșiei Racovița“.

Din partea moșnenilor Racoviceni s'au arătat la trecutul August [când au fost sorociți pentru a doua oară toți vecinii mânăstirei Cornetului] preotul Gheorghe Păvăloiul din satul Racovița, i Ioan Fotescul ot tam, i Serban Davidoiul ot tam, i Dumitru Iliescul ot tam, i Smaranda soția lui Niță și Vasile ot tam, i Ioana preoteasa fata lui Alecsie ot tam și alți moșneni, înfățișându-mi următoarele sineturi, însă:

7205 (1697) Mai 11. Copia adevărită de cinstita prezedenție a județului Argeșu la anul 1843 Iulie, sub No. 2061, că ar fi scoasă după cea adevărată hotărnicie, iscălită de Balotă Căpitanul cu alți cinci boeri, făcută moșiei Racovățul i Sărăcinești din județul Argeșu cu porunca domnului Constantin Vodă Brâncoveanul, pentru cumpărăturile logofătului Sima Olănescu, în care dând ocol moșiei Racovățul, zice chiar așa: „Din vadul bătrân pă malul Pipericiul și varnița în Gura Văii Stupinilor, de aci pă subt coastă drept pă la fântâna Fertunului, drept pân' coada siliștei râului sec Clocoticiul, drept la crucea din chiciură deasupra râului sec și altele.

7283 (1775) Iulie 17. Copie după un zăpis al lui Ilie Olănescu dat moșnenilor Racoviței că s'au învoit cu dânșii a stăpâni pă lângă hotarul mânăstirei Cornetul.

1825 *Noembrie 29*. Copie după anafora dumnealor velișilor boeri, în care trece și o hotărnicie a moșiei Racovița din Loviște a lui Drăghici Olănescul cu anul 1753 Iulie 3, coprinzătoare că au tras moșia pă trei locuri după obicei, însă capul moșiei din valea dinspre Copăceni din hotarul moșiei Cornetul, au pus funia din apa Oltului pă obrejie pă drept capul cetății la stupini și au eșit stânjini 436 și celelalte.

După citirea acestor sineturi, împreunând pă numiții moșneni cu bătrânii mânăstirei, le-am cerut să mă ducă pă la semnele coprinse în hotărnicia cu anul 1753 Iulie 3, fiind mai nouă decât celelalte hotărnicii și mi-au arătat numai cornul cetății cel de miază-zi, mărturisind de amândouă părțile că-l au de hotar netăgăduit, (să arată pă alăturatul plan subt No. 1), care corn de cetate este pomenit și în ocolnica mânăstirei Cornetul. Mi-au mai arătat și stupinile sau Gura Văii Stupinilor, precum să cuprinde în hotărnicia cu anul 7205 (1697) Mai 11 (să arată pă plan subt această numire și sub Nr. 3), din care Gură a Văii Stupinilor zice numita hotărnicie cu anul 7205 (1697), că hotarul apucă pă coastă drept pă la fântâna Fertunului, ce sânt două isvoare numite astăzi și fântâna Cărbunarului (pă plan sub Nr. 2), însă Racovicenii nu stăpânesc acum în vecinătate cu Copăcenii până la această fântână, ci numai până la două cruci de lemn de lângă mărul ce este în livadea Florei Ungureanul și lângă arătura lui Grigore Păvăloiu, aproape de botul piscului gurei văii Stupinilor (pă plan sub Nr. 3). Apoi întrebându-i de hotarul Cornetului, de unde zic numiții hotarnici că au pus funia din apa Oltului, de au tras acei stânjini 436, moșnenii Racoviceni îmi arătau marginea livezii din malul Oltului a lui unchiaș Toma sin popa Bunea, clăcașul Cornetului (pă plan subt Nr. 4) i un drumuleț ce merge la cornul cetății (Nr. 1) zicând că ei pe acilea s'au pomenit stăpânind, iar bătrânii mânăstirii Cornetului, zicând că stăpânirea le-au fost mai pă sus, i-am întrebat să-mi arate Balta Scării, semn cuprins în ocolnica mânăstirei cu anul 7210 (1702) la care ocolnică face oare cumpotiște hotărnicia moșiei Racovița cu anul 1753 subt cuvântul ce zice că au pus funia din hotarul moșiei Cornetul, din apa Oltului și celelalte. Și mi-au arătat cu toții într'o unire, gura pârâului Scării ce este din jos de pârâul lui Toader sau al Vladului Gușatu și din sus de pârâul Tuțuleștilor, între două stânci mari de piatră și deasupra drumului Căinenilor, [pă plan subt Nr. 5], zicând că la gura sa unde dă în apa Oltului în capul unui ostrovel, era o vâltoare numită Balta Scării și cu toate că moșnenii sa împotriveau, zicând că se numea acea vâltoare numai Baltă, dar pentru căci să facea în gura pârâului Scării, să înțelege firește că

s'au numit Balta Scării, precum să zice în ocolnica mănăstirii Cornetului. Drept aceia în puterea pomenitelor două sineturi, am tras linie dreaptă din gura pâ râului Scării, unde este și o cruce mare de piatră (No. 5) drept în netăgăduitul semn, cornul cel de miază-zi al cetății (No. 1) și de acilea pă alături cu șanțul cetății până la două cruci de lemn de hotar, astăzi între Racoviceni cu Brădeni și cu Copăceni ce sânt în Gura Văii Stupinilor (Nr. 3), unde să și isprăvește vecinătatea moșiei Racovița, pe care linie am făcut mai multe mușuroaie, până să va da hotărârea cinstitei judecătorii, pentru micul loc de prigonire, cam de pogoane șapte, arătat pă plan subt Nr. I între linia făcută de drumulețul ce l-au socotit până acum de hotar cu Copăcenii, fiindcă acum s'au înpotrivit a-l slobozi, numai subt cuvânt că drumulețul l-au avut de hotar, iar nu semnele coprinse în sineturi.

„Pentru vecinătatea cu moșia Brădeni sau Clocoticiul“.

Din partea moșnenilor Brădeni ce le mai zic Clocoticenii, s'au arătat Ghiță sin Mărgărit Brădeanu, i Matei Clocoticeanu, i Ioan sin Gheorghe, i Ștefan Andrei și alți moșneni, înfățișându-mi următoarele sineturi, însă :

7050 (1542) *Maiu 4.* — Tălmăcirea după hrisorul răposatului Domn Radu Voevod, dat lui Ioan și cu frații lui anume Déatco și Vâlco și Voicilă, ca să fie lor moșia în Clocoticiu din hotarul de sus jumătate, iar în hotarul cel vechi de jos să le fie toată, veri câtă să va alege pentru că le este veche și dreaptă moșia de moștenire și celelalte.

7136 (1628). — Copie după hrisovul răposatului Domn Alexandru Voevod, dat lui Rădei și popii lui Stan din Clocoticiu și cu neamul lor, ca să le fie moșie în Clocoticiu i în Bumbuești, însă să se știe hotarul : „Din cornul cetății de către soare răsare, în fântâna Fertunului și apucă marginea Mlăcii la deal în lacul Țiganului și de acolo la deal în muchea Cordoi, în chica înaltă la răsărit și de acolo la vale dinspre dos pe pâ râul Glodului la vale și celelalte“.

Această copie fiind unită în arătarea mai a tuturor semnelor de hotară cu ocolnica mănăstirii Cornetului, am împreunat pe numiții moșneni cu bătrânii mănăstirii și le-am cerut să mă ducă pă la dănele, cari m'au dus întâi la cornul cel de răsărit al cetății (pă plan subt Nr. 6), spunându-mi cu toții că acest corn să coprinde în copii hrisovului de mai sus. De acilea le-am cerut să mă ducă la fântâna Fertunului ce-i zic astăzi și fântâna Cărbunului de subt coasta văii Stupinilor și moșnenii m'au dus la isvorul ce este mai spre apus către cornul cetății [Nr. 7], zicând că aceia să numește fântâna Fertunului, fiindcă dintr'ânsa au luat Ioan Bră-

deanu apă pă olane, ce au adus-o la cişmeaua sa ce este mai spre apus de acest isvor numit fântâna Fertunului, iar isvorul ce este mai spre răsărit, cam cu stânjini 40, de fântâna Fertunului, să numeşte fântâna Cărbunarului [Nr. 2], însă oricare ar fi dintre aceste două, fântâna Fertunului pomenită într'amândouă sineturile, ele sânt cam în linie cu cornul cetăţii şi mănăstirea să mulţumeşte a să mărgini numiţii Brădeni cu stăpânirea până în oricare vor pofiti dintr'aceste două isvoară de sub coasta Sletii numită Mlaca, fiindcă ei stăpânesc astăzi din numitul corn de răsărit al cetăţii (No. 6) prin două cruci de lemn (No. 3), drept în crucea de piatră (No. 8) ce este în capul piscului Mlăcii şi pă slemea Mlăci spre răsărit pă la vârful Mlăcii (No. 9), i pă la lacul cu şipirigul, ce este pă slemea numitei Mlăcii (No. 10), i pă la piatra firească numită Grese [No. 11]. i prin capul Cordoi [No. 12] şi tot pă sleme spre răsărit până la chica înaltă ([No. 13]. În vreme când însuşi copîia lor de hrisov zice că din fântâna Fertunului apucă marginea Mlăcii la deal în lacul Ţiganului şi de acolo la Grese, apoi în muchia Cordoi şi după acestea în chica înaltă, pentru care lac al Ţiganului, ziseră bătrânii mănăstirei, că ar fi acela ce să arată pă plan subt (No. 14), aproape şi spre miază-noapte de casa lui Dumitru al Săvului clăcaşul numiţilor moşneni (No. 15), iar moşnenii ziceau că acel lac al Ţiganului să numeşte astăzi lacul cu şipirigu, ce este pă slemea Mlăcii (No. 10); dar pentrucă însăşi copîia lor de hrisov zice că din fântâna Fertunului apucă hotarul pă marginea Mlăcii, iar nu pă muchea sau slemea Mlăcii până la lacul Ţiganului şi fiindcă şi numita fântână este tot în marginea Mlăcii, cea de mează-noapte sub slemea Mlăcii, să crede că şi lacul Ţiganului să fie tot cel de subt slemea Mlăcii din jos de casa lui Dumitru al Săvului, iar nu cel după slemea Mlăcii (No. 10) cunoscut de lacul cu şipirigul şi iar din numitui lac al Ţiganului (No. 14) ocolnica mănăstirei, zice că merge în fântâna lui Slav ce este obârşie de isvor spre apus de Gruiful Căinelui (No. 16) şi din numita fântână, zice ocolnica că împunge Gruiful Căinelui (No. 16), apoi din Gruiful Căinelui apucă muchea Cordoi (No. 12), iar copîia de hrisov zice că din lacul Ţiganului merge la deal la Grese (No. 11) şi de acoloa muchea Cordoi (No. 12) până în chica înaltă (No. 13), pentru care acest semn din urmă, fiind sineturile unite şi stăpânirea urmată printr'ânsul, să va păzi şi în viitor de hotar, precum şi slemea Cordoi până în vârful numit Cordoaia (No. 12), iar din vârful Cordoi şi până în lacul Ţiganului (No. 14), fiindcă nu sânt sineturile unite în arătarea semnelor, va hotărî cinstita judecătorie, după care dintr'ânsele să cuvine a să urma, adică după ocolnica mănăstirii sau după copîia de hrisov a

numiților moșneni. Asemenea va hotări și pentru locul de prigonire arătat pă plan subt No. II, căci numiții moșneni nu vor să sloboază mânăstirei nici călcarea cea până în lacul Țiganului de subt casa lui Dumitru, nici cea până în fântâna Fertunului sau a Cărbunarului netăgăduită chiar de dânșii, ci vor să ție de hotar tot slemea Mlăcii împotriva chiar a copiei lor de hrisov și a ocolnicii mânăstirei Cornetului.

„*Pentru vecinătatea cu moșila Bratovoești a sfintei mânăstiri Coziei*“.

Din partea sfintei mânăstiri Cozia, mi s'a înfățișat următorul sinet, însă :

7255 (1747) *Iunie*. Copiie adeverită de cinstita judecătorie a Vâlcii, că ar fi scoasă din condica mânăstirii Coziei, după hrisovul răposatului Domn Constandin Nicolae Voevod, coprinzător pentru mai multe moșii ale mânăstirii Cozia, în care trece și moșia Bratovoești fără să-i arate hotarale.

1776 *Iulie 30*. Anaforaua pentru moșia Bratovoești, când s'au judecat mânăstirea Cozia cu Ioachim Bereos și Ioan Andrei Căzlic, clironomii casei lui Bașcos din Transilvania, fără a pomeni de hotarele moșiei.

1778 *Iunie 28*. Copiie după anaforaua tot pentru moșia Bratovoești, când s'au judecat mânăstirea Coziei cu megiașii din Bratovoești, fără a-i arăta hotarele. Asemenea nu să arată hotarele, nici în celelalte hrisoave ce mai are mânăstirea Coziei pentru această moșie.

În lipsă de sineturi cu semne de hotară din partea mânăstirei Coziei, luând de temeie ocolnica mânăstirei Cornetul, m'au dus bătrânii din chica înaltă ce este un grui înalt (No. 13), pă muchea Cordoi spre răsărit până la un alt grui înalt de deasupra fântânei Căpriorului (pă plan subt No. 18) și tot pă sleme până la Golul Cireșului în piatra de hotar (No. 19) din sus și aproape de care piatră este un mușuroi făcut de hotarnicii moșnenilor Spineni (No. 20), despărțitor între Bratovoeștii Coziei și moșia Spinul, după arătarea numiților moșneni Spineni și anume : popa Constandin sin Ioan, i Ștefan sin Ștefan Osfenea, i Gheorghe Cravtea și alții ce au fost în fața locului, însă ori numita piatră de ar fi de hotar sau mușuroiul arătat de moșnenii Spineni, mânăstirea Cornetul cunoaște de hotar cu Bratovoeștii, tot slemea Cordoi sau slemea Golul Cireșului, potrivit ocolnicii sale și pentru mica trecere peste această sleme în moșia Copăceni, acilea la Golul Cireșului, făcută de răposatul Gurbăt, fostul arendaș al moșiei Bratovoeștii Coziei, fiind o urmare împotriva ocolnicii Cornetului, să va mărgini în viitor

stăpânirea tot până în slemea Golului Cireşului, precum ziseră bătrânii și moșnenii, că s'au stăpânit și până la arendășia numitului Gurabăt și precum scrie ocolnica mănăstirii Cornetului.

Pentru vecinătatea cu moșia Spineni.

Din partea moșnenilor Spineni, s'au arătat: popa Costandin sin Ioan din satul Spinul, i Ștefan sin Ștefan Osfenea ot tam, i Gheorghe Cravtea ot tam, i Ion Săbădașu ot tam, i Ilie sin Nicolae ot tam și alții, spunându-mi că hotărnicia lor nu o au la îndemână, dar semnele de hotară cu moșia Copăceni fiind firești, căci n'au avut vreodată prigonire, nici nu au și că hotarul lor, să începe cu Copăcenii, din mușuroiul după slemea Golului Cireşului, ce-i desparte de moșia Bratovoștii mănăstirei Coziei (pă plan subt No. 20) și merge de a coasta spre miază-zi, drept în fântâna Stogului (No. 21) ce este sub Măgura Băiașilor (vârful căreia Măguri lungărețe, să arată pă plan subt No. 22). Din numita fântână a Stogului, merge hotarul lor drept peste Măgura Băiașilor, adică peste slemea cea lungăreață și limpede cu cânepa Băiașilor (No. 23), i peste o vale ese cu obârșia în vârful Măgurii Băiașilor (No. 22), drept în obârșia pârâului Sfintei Vineri, prin urmare dar liniia acestor două semne, adică fântâna Stogului și obârșia pârâului Sfintei Vineri este de hotar cu Copăceni, însă numai din fântână până în slema Măgurii Băiașilor. Acestea incredințându-le și bătrânii mănăstirei și fiind cuprinse dintr'ânsele și în ocolnica de mai sus și pentru ca să vie din moșnenii Băiași cu un colț la fântâna Stogului, potrivit cuprinderii ocolnicii, am făcut mai jos de numita linie, mușuroiul de hotar pă slemea Măgurei Băiașilor, lângă târla dumnealui visterului Ștefan Frunzescu și din sus de un fag ars la rădăcină (pă plan subt No. 24) hotarul Copăcenilor cu Băiașii moșneni. Astfel hotarul mănăstirii a fost și este în vecinătate cu Spinenii, din mușuroiul vechi după slemea Golului Cireşului (No. 20) spre miază-zi drept în fântâna Stogului (No. 21). Deacilea învecinate cu moșnenii Băiași, drept în mușuroiul nou, făcut pă slemea Măgurii Băiașilor, lângă târla Frunzescului (No. 24), fără să se ivească prigonire.

Pentru vecinătatea moșiei Copăcenilor cu moșia Postăvile.

Din partea dumnealui visterului Ștefan Frunzescu, proprietar devălmaș cu alți moșneni ai moșiei Postăvile, cu toate că nu s'au arătat nimeni, nici după trecerea celei de a doua sorocire, dar nu s'au ivit nici o prigonire, fiind semne firești coprinse în ocolnica mănăstirei Cornetului și stăpânirea urmată cu pace printr'insul, adică din numitul mușuroi nou de hotar cu Băiașii (No. 24), cam

spre miază-zi pă slemea dealului numit Cununa Fagilor ce trece pă la Gropile Lupilor, precum să cotește slemea cununii fagilor până în Piatra Oii, ce sânt niște lespezi mari cu 12 stânjini mai sus de obârșia Văii Stanei la vale, spre miază-zi până dă în pâraul Băiașilor (pă plan subt No. 26), la o stână mare de piatră ce este din sus de câmpioara numită Mânăstirea și din sus de botul slemei în dreptul gurei Văii Turburoasa, în care gură a văii Stanei la apa Băiașilor, să isprăvește vecinătatea Copăcenilor cu moșia Postăvile, fără prigonire prin numitele două semne firești, adică slemea Cununei Fagilor și matca Văii Stanei, pomenită în ocolnica Cornetului și prin care să stăpânește cu pace.

Pentru vecinătatea Copăcenilor cu moșia Perișanii moșneni și cu muntele Omul al mânăstirei Cozia.

Din partea moșnenilor Perișani s'au arătat Mihăilă sin Golea ot satul Perișani, i Mitul sin Nicolae Vălculeci ot tam, i Ioniță sin Ioan cu dânșii fiind firesc, nici n'au avut nici nu au vreo prigonire cu Copăcenii și împreunându-i cu bătrânii Cornetului, m'au dus la pâraul Băiașilor în gura Văii Turburoasei (pă plan subt No. 27) ce este în dreptul Gurii Văii Stanei (No. 26) din sus de vâlceaua călugărească și din jos de vâlceaua Urloaia, din care gură a văii Turburoasa m'au dus pă matca ei spre mează-zi până în Jangul Coziei, ce este un picior de munte între numitele două vâlcele (pă plan subt No. 28) și pă slemea Jangului Coziei în sus până în Gruitul muntelui Omul, care grui este la obârșia văii călugărească și la a văii Urloaia (pă plan No. 29) și unde să mai zice la Târta Sterpelor. De acilea tot pă sleme la deal cam spre apus până în vârful cel înalt al muntelui Omul (No. 30). Perișanii ziceau că tot cu dânșii să învecinesc Copăcenii, iar logofătul Petrache, grămăticul mânăstirii Coziei (ce venise însoțit de Ivan Ciobanu din Seaca sau Sălu-trucelul Coziei în vârste cam de ani 70, i de Costandin Polfirie dela Șerbăneștii sau Pășeștii Coziei, cam de ani 65, i de Iosif monahul dela Cozia și alții), zicea că dela Târta Sterpelor (No. 29) și până la vârful cel înalt al muntelui Omul (No. 30), să învecinesc Copăcenii cu muntele Omul al mânăstirei Coziei, dar pentru aceasta rămâne a-și căuta Cozia cu moșnenii, fiindcă Cornetul cunoaște de hotar slemea muntelui Omul, fie în vecinătate cu moșnenii, fie cu Coziia, peste care sleme au trecut ciobanii mânăstirii Coziei în moșia Copăcenii dela Măgura cu Stâna sterpelor până în capul slemei sau piciorul, ce este deasupra unei obârșii de ale Lotrișorului și deasupra isvorului Sec numit Roșiia (pă plan sub No. 31) și până aproape de claiă cu brazi (No. 32), ce este de hotar între Copăcenii cu Drăgăneștii tot ai mânăstirii Cornetului, ce o are în dă-

vălmășie cu moșnenii Călinești și Proeni, iar nu în vecinătate cu muntele Omul al Coziei și pentru căci Cozia nu are sineturi, după arătarea logofătului Petrache, iar Cornetul are ocolnica de mai sus, cuprinzătoare chiar așa: „Și apucă Turburoasa în sus și merge până în Janciul Coziei, din Janciul Coziei în muntele Omului apucă mușea Lotrișorului și celelalte“, urmează a să mărgini mânăstirea Cozia cu stăpânirea în slemea muntelui Omul, dar nu să treacă peste sleme în hotarul moșiei Copăceni și în hotarul moșiei Drăgănești, pentru care călcare făcută moșiei Drăgăneștilor, voi arăta în hotărnicia numitei moșii, sineturile și dreptățile Cornetului, astfel încât pentru ceiace să stăpânește astăzi în vecinătate cu moșnenii Perișani, adică pă matca văii Turburoasa, i pă slemea piciorului numită Janciul până în gruiul muntelui Omul la stâna sterpelor (No. 29), nu s'au ivit nicio prigonire, iar pentru ceiace să învecinește cu muntele Omul, fiindcă au trecut Cozia peste slemea numitului munte în moșia Copăceni, precum am arătat mai sus, cu locul ce să arată pă plan subt No. IV împotriva ocolnicii, urmează a să trage înapoi iarăși în slemea de hotar.

Pentru vecinătatea moșiei Copăceni cu moșia Drăgănești.

Din partea moșnenilor Călinești și Proeni, proprietari dăvlmași cu mânăstirea Cornetul în hotarul Drăgănești, s'au arătat popa Pătru ot Proeni, i popa Ioan ot tam, i popa Paraschiv ot Călinești și alți moșneni, înfățișându-mi numai niște zapise de cumpărătoare și zicând că ei fiind în dăvlmășie cu mânăstirea Cornetul, care având ocolnică pentru moșia Copăceni, să se urmeze hotărnicia după semnele numitei ocolnici, pă carea citindu-le-o, au zis că și stăpânirea veche tot așa o cunosc, însă mânăstirea Cozia le-au făcut călcare cu muntele Omul. Apoi mergând cu toții în capul slemei Lotrișorului și deasupra obârșiei Roșia, hotar între Copăceni i Drăgănești și muntele Omul (pă plan subt No. 31), m'au dus spre apus de slemea muntelui Lotrișorul, până la clăia cu brazi (No. 32) și tot pă sleme pă la Vatra Ra (No. 33) și tot pă sleme spre apus până la Piatra Dobrei (No. 34) de lângă gura Lotrișorului (No. 35) și în malul apei Oltului, fără să se ivească vreo prigonire între Copăceni cu Drăgănești: „Din Piatra Dobrei ce este lângă gura Lotrișorului, apucă hotarul pă matca Oltului în sus spre mează noapte în vecinătate cu Călinești și cu parte din Sărăcinești sau Vatra mânăstirii Cornetului, pă alături cu zidul cetății mânăstirii, până în gura pârâului Scării, unde se încheie ocolul moșiei Copăceni, Județul Argeș.

Pentru partea din Sărăcinești sau Vatra mânăstirii Cornetului din Județul Vâlcea, ce este în dreptul Copăceniilor și pentru partea sa cea învecinată cu Călinești.

Din partea moșnenilor Călinești s'au arătat duhovnicul Paras-

chiv sin popa Gheorghe din satul Călinești, i popa Pătru ot Proeni, i Oprea sin Mihai Tomescu zestraș, i Niță sin Onea Tomescu moșnean, i Cârstea sin Radu Tomescu, i Ioan al diaconului Stanciul Tomescu, i Ioan sin Oprea Tomescu ot tam și alți moșneni, înfățișându-mi următorul sinet, însă :

7084 (1575) *Decemvrla 4*. Copie după hrisovul răposatului Domn Alexandru Voevod dat lui Călin, i Vlad, i Badea, i Călinel, i Radu și cu toți feciorii lor, pentru moșiia din Călinești. Apoi arătându-i hotarale, zice chiar așa : „să se știe și hotarul lor din apa Oltului până în Piatra Crăpăturilor, care merge pă multe până în vârful Măgurii în vârful culmei pă la fântănele plaiului și în..... în chica Vevereți și în curmătura Socilor, peste multe în curmătura fagilor și în vârful Suliții peste multe până în Piatra Cerbului și până în Gruiu cu comoara și din lac în lazăr (sic) până în piatra priboiului. Apoi împreunând pă numiții moșneni cu bătrânii mănăstirei Cornetului, peste care bătrâni mi-au mai adus părintele egumenul Cornățeanu și pă Vasile Costin din satul Copăceni, în vârste cam de ani 60, i pă Gheorghe Oprea ot tam, cam de ani 40, i pă Gheorghe sin Anghel Ciutacul, cam de ani 42 și alții, m'au dus întâi în malul Oltului cel de apus la Piatra Crăpăturilor să arată pe plan subt No. 36. Din numita Piatră m'au dus spre apus pă multe sau pă sleme pă la Pietrele Smeilor (No. 37) și tot pă sleme pă la obârșiia hunii cu ferigă (No. 38) și tot pă sleme pă la vârful Băjanului (No. 39) pă la curmătura cu stână (No. 40) până în vârful Scării (No. 41). De acilea de vale în curmătura Petrilor la obârșiia pârâului Știubeului ce merge cu gura spre mează-zi (No. 42). Din numita curmătură în loc să meargă hotarul tot pă sleme spre apus, precum să coprinde în copiia de hrisov, moșnenii lasă slemea și apucă cu stăpânirea pă lângă livadea lui Niță Tomescul spre mează-noapte până dă în matca pârâului lui Toader în botul Gruiuului, ce să face între matca văii lui Toader și între gura unei mici vâlcele începută din curmătura Pietrilor (pă plan sub Nr. 43). Apoi din botul Gruiuului ce este puțin mai la vale de livezile numite Vârtoapele dupreste pârâu și în dreptul conacului lui Toma sin Popei Bunea, apucă astăzi hotarul pă matca văii lui Toader la deal spre apus până în obârșiia sa, unde se numește la vârful Sulicioarei (pă plan subt No. 44) și unde să împreună slemea de hotar pomenită în copiia de hrisov cu slemea de hotar a Vetrei Cornetului, cu partea din Sărăcinești a Robescului, din care împreunare a slemelor sau vârful Sulicioarei la obârșiia lui Toader, să începe vecinătatea mănăstirii cu numiții moșneni Călinești, iarăși pă sleme spre apus până în mesteacănul căzut cu cruce în el, hotar

între Sărăcineștii Robescului i Vatra Cornetului și moșnenii Călinești (pă plan subt No. 45), iar slemea ce să cuvine a fi de hotar cu moșnenii Călinești, după chiar sinetul lor, este din numita curmătură a Pietrilor (No. 42), pă deasupra conacului Oprei sin Mihai, unde să zice la Cireș, prin livada numitului Oprea (No. 46) și tot pă sleme spre apus prin capul livezii unchiașului Cârștii sin Radul Tomescu i prin capul livezii lui Gheorghe Botă ce o are tot dela Cârștea i prin capul livezii lui Anghel Ciutacu din Tuțulești ce o are cumpărată dela Stănică Oproiu din Călinești, i prin capul livezii lui popa Paraschiv, i prin capul altei livezi tot a unchiașului Oprei sin Mihai (No. 47), de unde să cotește slemea cam spre mează-noapte până în obârșia văii lui Toader ce-i zice și vârful Sulicioarei (No. 44).

Ivindu-se chiar copîia lor de hrisov, locul arătat pă plan subt No. III, în lățime din slemea plaiului până în matca pârâului lui Toader și în lungime din curmătura Pietrilor (No. 42) până în obârșia pârâului lui Toader sau vârful Sulicioarei (No. 44) pentru care călcare cerând la numiții moșneni să o sloboază iarăși în stăpânirea mănăstirei, mi-au răspuns că o ar fi având de schimb cu niște moșneni Sărăcinești, cărora le-au dat alte livezi în Vârtoape ce sânt din matca pârâului lui Toader, spre mează-noapte.

Această pricinuire fiind împotriva hrisovului lor care dă de hotar muchea sau slemea cea de meazăzi despre Călinești, iar nu cea dupreste pârâul lui Toader, unde sânt și Vârtoapele și unde nu le scrie hrisovul sau să fi avut ei vreodată stăpânire pe acolo, fiind încă și împotriva hotărniciei Sărăcineștilor cu anul 1768, în care să alege partea mănăstirei din valea lui Toader în sus, stânjini 200, unde sânt și Vârtoapele și care sineturi fiind mai vrednice de credință decât pricinuirile lor, va porunci cinsită judecătorie de Vâlcea, ca să sloboază numita călcare iarăși în stăpânirea mănăstirii, potrivit coprinderii sineturilor așternute mai sus.

Pentru vecinătatea Vetrel mănăstirei, cu partea din Sărăcinești a dumnealui D. Dimitrie Popovici, gînerile dumnealui cocoanel Anicăi Robeasca.

Din parte dumnealui D. Dimitrie Popovici, s'au arătat însuși dumnealui, spunându-mi că sineturile numitei moșii Sărăcinești, sânt la soacra domniei-sale ce lipsește la București, dar asemenea sineturi ar fi având și moșnenii Sărăcinești, făcute tot de acelaș hotarnic și anume pitar Nicolae Rătescu. Apoi chemând pă Mitu Șofălcă i pă Nicolae Șofălcă și pă Anghel Șofălcă, moșnenii Sărăcinești mi-au înfățișat următoarele sineturi, însă :

1768 Iunie 24. — Foae de trăsura moșiei Sărăcinești iscălită de Sofronie arhimandrit egumenul Coziei i de Damaschin arhiman-

drit egumenul mănăstirii Argeșul, zicând între altele chiar așa : „Despre răsărit din hotarul mănăstirii Cornetului din valea lui Toader, de unde s'au pus piatra, trăgându-se în sus până în hotarul Robeștilor pă lângă Olt, au eșit 2009 pă sub ceasta, iar din hotarul Cornetului până în hotarul Robeștilor, stânjini 1959. Trăsura despre apus, iar din hotarul mănăstirii Cornetului până în hotarul Robeștilor, stânjini 1959, care socotindu-se câte trele trăsurile au eșit stânjini 1929, aceștia făcându-se massă au rămas stânjini..... Dintr'aceștia s'au dat mănăstirei Cornetului, însă din Valea lui Toader de unde s'au pus piatra până în hotarul Olănescului, pe 5 părți pă lângă Olt, stânjini 200, pă subt coastă, stânjini 195, pă multe, stânjini 195, s'au dat și lui Drăghici Olănescul din hotarul cel nou al mănăstirii Cornetului, din piatră în sus pă 30 de părți, până în hotarul lui Gheorghe, nepotul vătafului Tudor, pă lângă Olt, stânjini 1200 și s'au pus piatră s'au mai dat pă subt coastă, iar din hotarul mănăstirii în sus stânjini 1170 și s'au pus piatră pă muchea din hotarul Cornetului în sus, stânjini 1170.

1825. — Hotărnicia moșiei Sărăcinești i a muntelui Danu și Măgura, subt-iscălită de răposatul pitar Nicolae Rătescu, în care după ce isprăvește vorbirea pentru munți, zice și pentru moșia Sărăcinești, că au traș-o pă trei locuri, din hotarul moșiei mănăstirii Cornetului până în hotarul Robeștilor, au ales în sumă de stânjini, partea vătafului Constandin Robescu ce au cumpărat-o dela Drăghici Olănescu și partea moșnenilor Sărăcinești cu semne pântre dâșii, pă care le arată pă larg. După citirea acestor sineturi, văzând că răposatul Rătescu, nu deslușește de unde au început trăsurile despre moșia Cornetului, mi-au spus numiții moșneni Sărăcinești, că ei știu locurile de unde au pus sfoara, fiindcă au fost de față la hotărnicie și încredințând aceasta și bătrânii și semnul de hotar cu Sărăcinești(i) este firec, m'au dus cu toții întâi la mesteacănul căzut cu cruce într'insul No. 45), din care ziseră cu toții că au pus răposatul Rătescu sfoara pentru întâia trăsură, din care mesteacăn m'au dus numiții moșneni și bătrânii mănăstirii, spre apus în vecinătate cu Sărăcineștii Robescului, ce să stăpânesc astăzi de dumnealui D. Dimitrie Popovici, pă alături cu livadea lui Gheorghe sin Anghel, drept în capul slemei de hotar cu Sărăcinești(i). Apoi pă sleme tot spre răsărit alături cu livadea numitului Gheorghe, i prin capul livezii lui Toma sin popa Bunea ce o are în Vârtoape și tot pă sleme pă la curmătura mică numită poteca ce ese din Gruiul Piscului și coboară în Vârtoapă, care Gruiu al Piscului să arată pă plan subt No. 48 și tot pă sleme spre Răsărit până în obârșia pârâului de hotar (pă plan subt 49). Apoi pă scursura acestui pă-

râu până în gura sa (Nr. 50), i peste drumul Cănelui și peste o ruptură a apei Oltului și peste ostrovul ce-l face numita ruptură până în matca Oltului mai sus din dreptul bisericei satului Racovița (Nr. 51), unde să isprăvește vecinătatea cu Sărăcinești, fără prigonire și pă matca Oltului în jos până în gura pârâului Scării (No. 5), în vecinătate cu moșia Racovița fără prigonire și din gura pârâului Scării tot pe matca Oltului în jos în vecinătate cu Copăcenii mănăstirei Cornetului până în piatra crăpăturilor (No. 36), unde asemenea să încheie ocolul Vetrii mănăstirei Cornetului, ce o are în județul Vâlcea, fără să se ivească vreo prigonire cu Sărăcinești. În urma acestor toate desbateri, am tras pă plan toată Vatra mănăstirii Cornetului pă șease locuri, fiind lungă și colțuroasă, însă cu stânjinul răposatului Domn Șerban Vodă Cantacuzino. Trăsura întâia am făcut-o spre capul despre răsărit din clăia cu brazi ce este pă slemea Lotrișorului (pă plan subt No. 32) hotar cu Drăgăneștii, spre miază-noapte peste Valea Băiașilor și peste Valea Stogului până în Gruitul numit chica înaltă, hotar spre Clocotici și Brădeni (No. 13) și au eșit stânjini 2806, două mii opt sute șase. A doua trăsură din Valea Rea (No. 33) hotar cu Drăgănești tot spre miază-noapte și tot peste numitele două văi și peste valea Cordoi până în capul slemei Cordoi (No. 12) hotar cu Clocoticiul stânjini 2243, două mii două sute patruzeci și trei. A treia trăsură tot din hotarul Drăgăneștilor din vârful slemei Mavrei [No. 52] și tot spre mează-noapte peste pârâul văii Băiașilor și peste pârâul văii Cordoi drept în vârful Mlăcii, unde să stăpânește astăzi cu moșnenii Brădeni sau Clocoticieni (No. 9) și peste care vârful al Mlăcii, cere mănăstirei să treacă precum s'au vorbit mai sus și au eșit această trăsură, stânjini 1932, una miie nouă sute treizeci și doi. A patra trăsură la Olt, din piatra Dobrei ce este în malul Oltului [No. 34], aproape și din sus de gura pârâului Lotrișorul (No. 35), care piatră este de hotar tot cu Drăgănești(i) spre miază-noapte peste gura pârâului Băiașilor până în cornul cel de mează-zi al cetății (No. 9) hotar cu Racovița, stânjini 1520, una miie cinci sute douăzeci. A cincea trăsură peste Olt în județul Vâlcea, din obârșia hunii cu feriga în slemea de hotar cu Călinești (No. 38) drept spre mează-noapte în gura pârâului de hotar cu Sărăcineștii Robescului (No. 50) stânjini 1112, una miie una sută doisprezece. A șeasa trăsură spre capul despre apus din vârful Scării, hotar tot cu Călinești (No. 41) drept spre mează-noapte în vârful mesteciniilor la livadea lui Tudor, hotar cu Sărăcineștii Robescului [No. 53], stânjini 350, trei sute cincizeci, cari adunându-se fac stânjini 9432 și împărțindu-să cu numărul trăsurilor, adică cu șeasă, rămân massă stânjini 1570,

palme 8, una miie cinci sute șaptezeci, palme patru, Șerban Vodă. Lungul aceștii vetre pă despre mează-noapte în iinie dreaptă, este din mesteacănul căzut (No. 45), ce este mai spre apus de vârful Sulcioara (No. 44), drept spre răsărit prin capul ostrovelului de lângă pârâul Scării (No. 5) și peste apa Oltului până în cotul slemei de hotar cu moșia Postăvile numită Cununa Fagilor, stânjini 4168, patru mii una sută șazeci și opt, iar pă partea despre mează-zi tot în linie dreaptă și tot din numitul mesteacăn căzut cu cruce în el (No. 45), tot spre răsărit păla oltaru mânăstirei Cornetul (No. 55) și peste apa Oltului până în gruiul numit Jangiul Coziei, hotar cu Perișani [No. 28], stânjini 5244, cinci mii două sute patruzeci și patru. Astfel rămâne de prigonire la hotărnicia acestei moșii numită Vatra Sfintei mânăstirii Cornetul, pentru partea din România mică, județul Vâlcea, numai moșnenii Călinești pentru trecerea lor peste muchea sau slemea dealului, coprinsă în chiar copii lor de hrisov până în pârâul lui Toader, cotrupind locul arătat pă plan subt No. III și pentru partea din Rumâniia mare ce-i zice și Copăceni cu moșnenii Racoviceni, ceice au călcat locul arătat pă plan subt No. I, i cu moșnenii Brădeni sau Clocoticieni, pentru locul arătat subt No. II, și cu Sfânta mânăstire Cozia, pentru trecerea ce au făcut peste slemea muntelui Omul în moșia Copăceni, cotrupind plaiul arătat pă plan subt No. IV, împotriva ocolnicei mânăstirii Cornetului.

1843 Decemvrie 29, No. 799

I. Pleșoianu

S'au alăturat subt șnur și pecetea mea însă ;

A. Copia adeverită după ocolinica moșii Copăceni.

B.-Planul Vetrei mânăstirei Cornetului.

Mânăstirea Cornetul mai având cu alte zapise din anii 7240 Iulie 9 i cu anaforaua isprăvnicatului din anul 1778 Decemvrie 10 și locuri înfundate de danie, afară din coprinsul Vetrei, adică în hotarul moșii vecine și anume Călinești i Proeni pă la care mergând cu numiții moșteni i cu părintele Panteleimon, egumenul mânăstirei Cornetul, însoțiți de mai mulți bătrâni, mi le-au arătat însă cele din hotarul Călinești.

Livadea mânăstirei Cornetului ce o are în hotarul moșiei Călinești la locul numit Sulița.

Să hotărăște pă dela vale pă răzorul despre răsărit cu livadea popii lui Nicolae sin popa Gheorghe din Călinești pă dela deal despre apus, să hotărăște pă răzor cu livadea lui Oprea Găinarul din satul Proeni, la capul cel cam de miază-zi, să hotărăște cu livadea lui Fotică ce o ține tot Oprea Găinarul și capul cel cam de mează-noapte să întinde până în Grohotul cu bolovani.

Locul arătător din Brătla în marginea Oltului, hotarul Călinești. Să hotărăște la capul despre Olt sau despre răsărit cu calea bisericeii de zid a satului Călinești, în sumă de stânjini zece și palme patru, despre apus cu locul Simei Popescu, în sumă de stânjini nouă, despre mează-noapte cu locul lui Zamfir sin Ianache Popescu, în sumă de stânjini șaisprezece și jumătate și despre miază-zi locul lui Dinu Ghermănescu, în sumă de stânjeni cincisprezece (acestui loc rădicându-să și plan să arată sub litera A).

Locul cu 35 pruni și un măr de lângă biserica de zid a satului Căllnești.

Să hotărăște cu grădina casei lui Pătru Popescu prin calea bisericeii, în sumă de stânjini unsprezece și jumătate, despre apus cu răzorul prunilor popii lui Paraschiv, în sumă de stânjini unsprezece și două palme, despre mează-zi cu zidul bisericeii, în sumă de stânjini zece și jumătate și despre miază-noapte cu casa împărătească, în sumă de stânjeni zece (să arată pă plan subt litera B.)

Cele din Proeni: Locul arătător numit în Grind.

Acest loc arătător din grind este puțin mai jos din dreptul gurii văii Lupului și din sus de Piatra Priboiului sau Piatra Olănescului, să hotărăște spre răsărit în cap cu apa Oltului despre răsărit, iar cu capul despre apus trece peste drumul mare al Căinenilor, ce merge la Râmnic până subt coasta în piatră în gura unei vâlcele. Spre mează-zi se hotărăște cu arătura lui Dumitru sin Onea Andreescu dela Proeni și spre mează-noapte cu arătura Predei soția lui Gheorghe Văghiște din Proeni și are o lățime de stânjini opt și o lungime de stânjini 65.

Siliștea de casă din satul Proeni.

Această siliște este în satul Proeni și să numește Siliștea Chircăi, fiindcă el au ținut-o su embatichiul dela mânăstirea Cornetul; să învecinește despre răsărit cu matca păraului satului, despre apus cu casa Predei Văduvei, spre mează-noapte cu ulicioara dela fundul grajdului și fundul grădinii popii lui Gherman și despre mează-zi cu răzorul curții casei Stancăi, 2 prunișori. Acest loc de casă are o lungime de stânjini 12 și o lățime de stânjini 12.

I. Pleșoianu 1843 Decemvrie 29 No. 790

S'au dat spre înfățișare dă nastavnicul schitului Cornetul.

De Argeș grefier 1845 Septemvrie 17

pitar N. Apostol

[V-o] Cercetată în urmă această hotărnicie și despre moșnenii Clocoticieni prin Dela No. 226, anul 1846, când s'au dat hotărîrea No. 6, anul 1853, regulându-se capul stăpânirii mânăstirii.

Prezidentul judecătoriei de Argeș 1853 Iunuarie 21

D. Antonescu

IX

1843 Decembrie 29. *Hotărnicia moșiei Drăgănești din județul Argeș, pe care mănăstirea Cornet din județul Vâlcea o stăpânește în devălmășie cu moșnenii Călinești și Proeni din județul Vâlcea. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc.—carton 15, 16 „Drăgănești“).*

Hotărnicia părții mănăstirii Cornetului ce o are în hotarul moșiei Drăgănești.

Cinstita epitropie a spitalului Sfântului Panteleimon, dirictată de dumnealui marele clucer Stanciul, subt eforia dumnealui marelui ban și cavalier Mihail Ghica, ctitoricescul epitrop, prin adresul cu No. 299, anul 1841 Aprilie 28, către cinstitul departament al dreptății, m'au cerui de hotarnic și inginer, pentru toate moșiile numitului spital cu ale metoașelor sale, după care mi s'au și slobozit porunca cu numărul 1114, Mai 10, ca să merg pela numitele moșii și prin înțelegere cu cinstitele judecătorii locale, cărora zice ca li s'au scris cele de cuviință pentru aceasta, să le hotărnicesc potrivit coprinderii pravilei și ale instrucțiilor date, pentru rândul hotărnicilor.

Intr'aceste moșii fiind și Drăgănești din județul Argeș ce o stăpânește sfânta mănăstire Cornetul în devălmășie cu moșnenii Călinești și Proeni și alte cumpărători, lipită de Vatra mănăstirii Cornetul, cea din județul Argeș, am mers în fața locului încă dela trecutul Avgust și cerând la sfinția sa părintele Panteleimon, egumenul sfintei mănăstiri Cornetul, niscai oameni bătrâni cu știință de hotarele acestei moșii, precum și dela moșnenii Călinești și Proeni devălmași într'această moșie, mi-au adus părintele egumen, pă unchiaș Toma sin popa Bunea dela Tuțuleștii Cornetului, în vârste cam de ani 80, i pă Ioan Vieru dela Copăcenii Cornetului, cam de ani 78, i pă Toma Popescu, cam de ani 85, ot tam, i pe Pătru Vieru ot tam, cam de ani 70, i pe Ghiță sin Mărgărit Brădeanu, cam de ani 72 și alții, iar moșnenii Călinești și Proeni anume popa Ion din Proeni i popa Gheorghe ot tam, i popa Pătru Popescu, i Niță Tomescu ot Călinești, i Ion Herășanu, i diaconul Constandin ot tam, Niță Iorga, i Matei sin Ilie ot Proeni, i Pătru sin popa Pătru Carapcea, i Gheorghe Bușag, i Dan ginerile lui Pătru Ticulescu și alții, mi-au adus pă unchiaș Nicolae Pleșcioară ot Drăgănești, în vârste cam de ani peste 100, clăcaș al Dinului Lăzureanu dela Vărateca i pă Oprea Popescu ot Proeni, cam de ani 70, i pă preotul popa Nicolae sin popa Gheorghe ot Călinești, în vârste de 60 ani, i pă Gheorghe Drăghici, i pă Nicolae sin Oprea Popescu și alții, cu din care-i dând ocol numitei moșii Drăgănești, am văzut că partea sa cea despre răsărit, să învecinește cu moșia Copăceni sau Vatra mănăstirii Cornetului cea din județul Argeșu-

lui, căreia moșii tot eu sânt hotarnic, despre meazănoapte cu matca apei Oltului, despre apūs cu munții Coziei și despre meazăzi cu muntele Omul, tot al Coziei. Apoi căutând și mulțimea sineturilor ce mi s'au dat de cinstita epitropie a spitalului Sfântului Panteleimon, pentru partea ce are mânăstirea Cornetului în hotarul Drăgăneștilor, am găsit într' altele și următoarele documente, însă :

7175(1666) *Dechemvrie 17* — Originalul zapisului monahului Mihail, adeverit de mai multe mărturii și coprinzător că-l dă părintelui Vasile și sfintei mânăstiri Cornetul, căreia îi închină partea sa de moșie din sat din Drăgănești toată însă : casa din sat cu siliștea, cu pământul și până în apa Oltului. De aci din sat în sus câmpul cu pădurea, cu apă, cu pământuri până în hotarul în piatră la Ogrăzeni în piatra Dobrei, însă : cât să va alege dupreste tot hotarul a treia parte despre frații săi Ion și Oprea, o au închinat moșie ohabnică stătătoare în veci și celelalte.

1775 *Mai 1* — Originalul hrisovului răposatului întru fericire Domn Radu Voevod, dat sfintei mânăstiri Cornetul, prin care întărește a treia parte dupreste tot hotarul moșiei Drăgănești, ce i-au făcut-o danie, Mihail Călugărul și celelalte.

7196(1686) — Originalul zapisului subt-iscălit de Stan Gușatul al lui Călin cu multe mărturii, prin care închină toată partea sa de moșie din hotarul Drăgănești.

7202(1694) *Aprilie 23*. — Originalul zapisului subt-iscălit de Radu Drăgănescu dinpreună cu frații săi și cu feciorii săi anume : Pătru Moșneanu, i Radul Moșneanu, i Pavel Moșneanu și Părvul Moșneanu, dat părintelui egumen Macarie, al sfintei mânăstiri Cornetul și duhovnicul a tot plaiul Loviștea, prin care închină mânăstirii toată partea lor de moșie din Drăgănești, căci au văzut și pe părintele lor Mihai monahul care au fost moștean cu dânsii în Drăgănești că și-au dechinat și el toată partea lui ; deaceea închină și ei toate părțile de moșie însă ; din siliște, din câmp, din pădure, din munte, din apă, din piatră, dupreste tot hotarul cât să va alege, neoprit de nimeni și celelalte.

7224(1715) *Octombrie 23* — Originalul zapisului iscălit de Martin și alții din Drăgănești, prin care închină mânăstirii Cornetului mai multe locuri arătoare și livezi în hotarul moșiei Drăgăneștilor.

7220(1722) *Noembrie 27* — Originalul zapisului lui Cristian, prin care vinde Stoicăi mai multe locuri i livezi și în dosul acestui zapis la anul 1783, le închină Cornetului, Neața soției Radului Zgâi, tot în Drăgănești.

1754. — Originalul poruncii răposatului Domn Costandin Mi-

hai Cehan Racovița Voevod, către arhimandritul Samuil egumenul mănăstirii Coziia și către ispravnicii județului Argeș, că după jalba eromonahului Ștefan egumenul dela Cornet, ce au dat-o domniei Sale, pentru Stanciul i Radul, nepoții Radului Drăgănescu dela Călinești, ce și-au fost închinat la Cornet, toată partea sa de moșie din Drăgănești, pă carea au și stăpânit-o mănăstirea cât au trăit tatăl Radului și al Stanciului cu bună pace; iar numiții nepoți nu îngăduesc pă mănăstire să o stăpânească și altele, poruncindu-le să cerceteze și fiind zapisul adevărat, să rămăe daniia nestrămutată și celelalte.

1778 *Septembrie 23.* — Originalul anaforalei isprăvnicatului de Argeș subt-iscălită de paharnicul Dumitru Varlaam și de paharnicul Istrate Crețulescu, cuprinzătoare că după luminată porunca Măriei Sale Domnului Io Alexandru Ioan Ypsilant voevod, ce au dat-o la jalba mănăstirei Cornetul ot plaiul Loviștei, județul Argeș, pentru ocinile de moșii ce sânt și ele și mănăstirea la munte, că sânt împresurate de lăcuiorii din partea locului, li s'a poruncit de către Măriea Sa ca prin carte de blestem, să se descopere de față cu Iordache Cacipu epitropul mănăstirei și că următorii fiind, au mers unul din dumnealor ispravnicii la fața locului cu numitul epitrop și trăgând la judecată pă oamenii ce șed pă moșiea Drăgănești, zicând epitropul că această moșie este a mănăstirei Cornetului și din zilele neamțului fiind Omul hotar și mănăstirea peste Olt, iar moșiea dincoace, părinții lor aflându-se pošlușnici ai mănăstirei, au cuprins câtva dintr'această moșie neavând cine să o caute și că găsindu-se acum un hrisov al răposatului Domn Radul Vodă, dela leat (și nu arată), i alte scrisori ale moșnenilor, ce au fost dat mai înainte vreme, toată moșiea de danie la mănăstire, care hrisov și scrisori coprinde tot hotarul, iar numiții întrebându-i cu ce stăpânesc, le-ar fi arătat că așa s'au pomenit stăpânind, arătându-le și niște zapise de cumpărătoare, unul dela altul și că au mai cercetat și prin alți oameni bătrâni înprejurenii, care-i au adevărit cum că această moșie au pomenit stăpânind-o mănăstirea Cornetului și din vremea neamțului au cuprins-o părinții acelora hotărând isprăvnicatul că de vreme ce acești oameni n'au vreun temeu de stăpânire, să înțelege că această moșie este cu adevărat a sfintei mănăstiri Cornetului, precum să coprinde în hrisov și în cărțile de danie, drept aceia să aibă mănăstirea a ținea toată moșiea Drăgănești cu semnele ce să arată, însă: din Piatra Ogrăzelelor i din Piatra lui Dobre până în Armășarul, după cum au avut-o în stăpânire și mai înainte.

Din partea moșnenilor Călinești i Proeni și alții, viind cei de mai sus arătați, mi-au înfățișat o mulțime de zapise i dieți și foi

de zestre cumpărătoare de mai multe locuri arătore i livezi de fân în hotarul moșiei Drăgănești, vândute unul la altul, iar moșnenii ziseră că nu este nici unul că să-mi poată da vreun sinet pentru câtă moșie au fost tot hotarul sau pentru câtă au mai rămas neînchinată la mânăstirea Cornetului, fără numai mi-au înfățișat unul dintr'înșii și anume ginerele lui Pătru Tomescu dela Vărateca, următorul sinet, însă :

1762 Iulie 29. — Porunca isprăvnicatului de Argeș în original, către Bucur vătaful plaiului Loviștei, i către preotul popa Nicolae dela Călinești și alții, prin care zice că s'au jeluït Stanciul Drăgănescul și Radul frate-său, cum că hotarul lor moșiea Drăgănești este dată danie mânăstirei Cornetului jumătate, iar egumenul le-ar fi coprins tot hotarul și partea lor și le-ar fi luat și muntele Stănișoara, pentru care pricină s'au fost judecat și au rămas jumătate numiților jeluitori și călugărași, n'au urmat judecății și cărților de danie ce au la mână, ci le mânăncă toată moșia și că fiind locul depărtat, le trimitte pă numiții jăluitori, ca adunându-se cu toții în fața locului, să cerceteze pricina și să-i înștiințeze.

În puterea căreia sinet, cerură numiții cumpărători că ei toți să stăpânească jumătate din tot hotarul moșiei Călinești pe dela vale pe unde stăpânește, și cu toate că sfinția sa părintele egumenul Cornetului, nu să mulțumea pe această cerere, ci stăruia ca ori să-i depărteze cu totul din stăpânirea acestei moșii, potrivit coprinderii anaforalei isprăvnicatului, așternută mai sus cu anul 1778 Septembrie 23 și a dovezii ce să face prin ceialtă anafora a isprăvnicatului cu anul 1762 Iulie 29, că adevă mânăstirea Cornetului, au și stăpânit singură, tot trupul moșiei Drăgănești sau dacă pravila nu iartă, să se strice zapisele i foile de zestre și diețile lor ; să mulțumește ca mânăstirea să ia două părți din tot hotarul însă : o parte cu zăpisul de danie al lui Mihai călugărul, întărit și prin hrisovul răposatului Domn Radul Voevod în anul 7175 (1666) și altă parte cu zăpisul Radului Drăgănescu din anul 7202 (1694), însă amândouă părțile pă din sus, pă unde își are și stăpânirea atunci și sfinția sa, numai cere nimic cu zăpisul lui Stan Gușatul din anul 7194 (1686) i cu zăpisul lui Martin cu anul 7224 (1715) Octombrie 25 și cu zăpisul Neacșii soția Radului Zgâi din anul 1783, din care-i Stan își închină toată partea sa de moșie la mânăstire, iar Martin cu cei iscăliți, i Neacșa închină la mânăstire mai multe livezi și locuri arătore, dar în cele din urmă după multele rugăciuni ale numiților cumpărători și pentru ca să nu să mai străgăneze prin judecăți, au primit cererea lor, potrivit coprinderii poruncii isprăvnicatului cu anul 1762, înfățișată de dânșii, ca să se

măsoare tot hotarul Drăgăneștilor în sumă de stânjini și să ia mânăstirea Cornetului pe dela deal jumătate, lăsându-le și lor pe dela vale, iarăși pe jumătate. Drept aceia am mers cu toții ca să lămurim mai întâi hotarele moșiei Drăgănești de către vecinii săi răzeși, începând întâi pe partea din sus învecinată cu moșia Copăceni al căriia sinet cu anul 7210 (1702) Avgust 29 coprinde pentru această vecinătate, chiar așa: „din muntele Omului apucă muchea Lotrișorului până în Vatra Rea, din Vatra Rea până în Olt la Piatra Dobrii“.

Pentru vecinătatea moșiei Drăgăneștilor cu moșia Copăceni.

Din muntele Omul, din capul slemei Lotrișorului deasupra uneia din obârșiile Lotrișorului (pă plan subt No. 1), spre mează noapte în vecinătate cu moșia Copăceni, pă slemea Lotrișorului până în cleia cu brazi (pă plan subt No. 2) și tot pă sleme până în Vatra Rea (pă plan subt No. 3) și tot pă sleme fără osebire până în Olt la Piatra Dobrii (pă plan subt No. 4) lângă gura pârauului Lotrișorului [pă plan subt No. 5], unde pricinuia moșnenii, zicând că nu ar fi Piatra Dobrii aceia de lângă gura pârauului Lotrișorului, ci alta mai la deal în capul altei slemi, dar pentrucă însuși în unele din zapisele lor și în foile de zestre să coprinde că hotarul moșiei Drăgănești este din pârauul Lotrișorului, care pârau al Lotrișorului curge în Olt pe lângă Piatra Dobrii, mărturisită și de sineturi și de toți bătrânii mânăstirii, nu le mai rămâne cuvânt că Piatra Dobrii n'ar fi cea de lângă gura pârauului Lotrișorului pomenit de hotar în foaia de zestre cu anul 7309 [1800] Octombrie 2, subt-iscălită de Pătru cu soșia sa Ioana, ce mi s'au înfățișat de Mihăilă ginerile lui Pătru din Vărateca și în alte sineturi.

Pentru vecinătatea moșiei Drăgănești cu munții Coziei și muntele Omul tot al mânăstirii Cozia.

Din partea sfintei mânăstiri Cozia, s'au arătat dumnealul logofătul Petrache, grămăticul numitei mânăstiri însoțit de Ivan Ciobanu dela satul Seaca sau Sălutrucelul, în vârste cam de ani 70, i de Constandin Porfirie dela Șerbănești sau Păteștii Coziei, cam de ani 65, i de Iosiv monahul dela Cozia și alții, zicând că mânăstirea n'are sineturi coprinzătoare, de hotarale acestor munți. Apoi împreunându-i cu bătrânii mânăstirii Cornetului i ai moșiei Drăgănești, le-am cerut să mi-arate semnele coprinse în sineturile moșiei Drăgănești și vechea stăpânire dintre aceste două vecinătăți și m'au dus întâi iarăși în capul slemii Lotrișorului la muntele Omul, hotar cu Copăceni i Drăgănești și muntele Omul (pe plan subt No. 1).

Deacilea spre mează-zi pă slemea muntelui numit Omul în vecinătate cu Drăgănești pă la obârșia văii numită Roșia Seacă, i

păla obârșia Lotrișorului până la stâna muntelui Omul ce este în curmătură și la obârșia văii Roșia cea cu apă pe dânsa [No. 6] din numita stână spre apus tot pă slemea muntelui până în vârful Babului (No. 7), peste care această sleme au trecut ciobanii mănăstirii Coziei, în moșia Drăgănești cu pășunea oilor, păla obârșia Lotrișorului până aproape de clăia cu brazii [No. 2] înpotriva sineturilor de mai sus așternute; din numitul vârf al Babului (No. 7) merge hotarul tot spre apus, pă slemea muntelui păla obârșiile pârâului Păteștilor până în obârșia pârâului Armăsarului (No. 8) la târla Sterpelor deasupra steiului de piatră numită Piatra Armăsarului (No. 9), apoi pe matca pârâului Armăsarul în jos până în apa Oltului, pe dela vale de slemea numită Urzica și în apa Oltului se varsă Armăsarul din jos de Cârlișul mare și din sus de Lotrișor (No. 10) stăpânirea însă : cea de astăzi nu să urmează pă matca pârâului Armăsarul precum coprind sineturile, ci pă muchia slemei Urzica, dela târla Sterpelor și (până) în obârșia Armăsarului (No. 8) pă la Piatra Armăsarului, după slemea Urzicii (No. 9) și tot pă sleme pă din sus de pârâul Armăsarul până în Olt la gura pârâului Armăsarul [No. 10] făcându-se din partea mănăstirii Coziiia două călcări, însă : una la muntele Omul cu trecerea ce au făcut ciobanii Coziei peste slemea acestui munte spre Olt în moșia Drăgănești din vârful Babului [No. 7] și cât pot ajunge oile cu pășunea până aproape de clăia cu brazii [No. 2], care călcare să arată pe plan subt No. I și altă călcare cu trecerea stăpânirii munților Coziei peste firescul semn pârâul Armăsarului, coprins într'atâtea sineturi până în slemea Urzicii, călcându-se locul ce să arată pe plan subt No. II, pentru care s'au făgăduit dumnealui logofătul Petrache, că va raportui prea sfinției sale părintelui Nifon Sevastis egumenul mănăstirii Cozia, a să face punere la cale pentru slobozirea lor. Cinstita judecătorie însă luând în băgare de seamă sineturile așternute mai sus, ce dau de hotar muchea muntelui Omul și pârâul Armăsarului, va porunc ca aceste două slemi, să se cunoască de hotar și în viitor, iar de va avea mănăstirea Coziei alte sineturi mai bune decât ale Cornetului, să vor cere a să vedea de cinstita judecătorie și mi să va slobozi instrucție de urmare, căci mie mi-au spus în fața locului, că n'are sineturi cu semne și a trebuit să iau de temei sineturile Cornetului, arătătoare de semne.

Din gura pârâului Armăsarului [No. 10], merge hotarul moșiei Drăgăneștilor pă matca apei Oltului în sus pela gura apei Lotrului [No. 20] până iar în Piatra Dobrii, hotar cu moșia Copăceni (No. 4) lângă gura pârâului Lotrișorului (No. 5) cu ostroavele ce le are mănăstirea Cornetului din vechime ale sale și în vecinătate peste Olt cu moșnenii Lotreni i Proeni și Călinești. În urma acestor

desbateri, am făcut pe planul moșiei Drăgănești trei trăsuri cu stângenul răposatului domn Șerban Vodă, căci pă fața pământului, mi-au fost cu neputință, din pricina cotiturilor apei Oltului și a prăpăstiilor de surpături, ce are această moșie.

Trăsura întâia pă la capul despre Olt, din hotarul moșiei Copăceni, din Piatra Dobrii [No. 4] de lângă gura pârâului Lotrișorul (No. 5) în liniie dreaptă, spre apus în jos pă Olt, trecând puțin și peste Olt la cotitura ce face apa Oltului între satul Călinești și între satul Proeni, apoi iar să întoarce linia în moșia Drăgănești pă din sus de Piatra Bulzii dela cruce, care este în marginea Oltului (No. 11) și până în gura pârâului Armăsarului (No. 10), stânjini 3406, trei mii patru sute șase, din care se cuvin mânăstirii Cornetului pă din sus, stânjini 1703, care-i să împlinesc în slemea cea de deasupra Pietrii Bulzii (pă plan subt No. 12) și din numita sleme până în gura pârâului Armăsarul (No. 10), rămân iar stânjini 1703, pentru partea cumpărătorilor. A doua trăsură cam pă la mijlocul moșiei, din hotarul Copăcenilor, din Vatra Rea [No. 3], cam spre apus drept în matca pârâului Armăsarul [No. 13] în jumătatea depărtării dela gura numitului pârâu (No. 10) până deasupra obârșiei sale în vârful Boldanului (No. 14) și au eșit stânjini 2212, două mii două sute doisprezece, din care stânjini 1106 [No. 15] să cuvin mânăstirii Cornetului la deal până în Vatra Rea și alți stânjini 1106, să cuvin cumpărătorilor la vale până în pârâul Armăsarului. A treia trăsură am făcut-o spre capul moșiei cel cam de mează-zi și răsărit din clăia cu brazi (No. 2), hotar cu moșia Copăceni, drept cam spre mează-zi până în vârful Boldanului (No. 14), hotar cu munții Coziei și au eșit stânjini 1302, una mie trei sute doi, din care i să cuvine Cornetului, stânjini 651 (No. 15) la deal și alți stânjini 651 cumpărătorilor la vale, osebit de aceste trei trăsuri mari, fiindcă Omul face o mare cotitură între satul Lotrul și satul Proeni, care cotitură viind la mijlocul moșiei, a făcut o trăsură pă aproape de capul său, însă: din marginea Oltului din capul Podișorului (No. 16), drept în sus, iarăși până în marginea Oltului, în câmpul Golotrenilor (No. 17) și au eșit stânjini 204, două sute patru, din care i să cuvin Cornetului stânjini 102, până în semnul arătat pă plan subt No. 18, din jos și spre mează-zi de casa diaconului Nicolae [No. 19] și cumpărătorilor, iar stânjini 102 la vale. După aceia am tras pă plan linie dreaptă în tot lungul moșiei pă mijloc, adică prin jumătatea sumei stângenilor ai fieșcăriea trăsuri, din apa Oltului până în slemea muntelui Omul și au eșit stânjini 3940, trei mii nouă sute patru zeci, alegându-se partea Cornetului pă numitele trei trăsuri mari, stânjini 3460, iar massă stânjini 1153¹/₃, una mie una sută cincizeci și trei și una treia dintr'un stânjin și cum-

părătorilor, iarăși atâtea stânjini la vale, fiindcă moșnenii ziseră că nu este nici unul astăzi.

Această împărțire a moșiei Drăgănești pă din două vrând să o pui în lucrare și pă fața pământului, le-am cerut la amândouă părțile în scris de mulțumire, a adevărit de cinstita judecătorie locală sau cel puțin de cinstita subt-cârmuire și numiții cumpărători s'au dus a se aduna cu toții fiind răspândiți prin mai multe sate și a face înscrisul cerut după chiar dorința lor; dar după o adăstare de câteva săptămâni, nearătându-se nimeni dintr'înșii, zorit fiind de sorocirea hotărniciei altor moșii, am plecat din fața locului, rămâind ca cinstita judecătorie de Argeș, să aducă la îndeplinire cele legale și să-mi sloboaze instrucția de urmare, până atunci însă: stăpânirea să va urma tot precum s'au urmat și până acum, stăpânindu-și mânăstirea Cornetului livezile și arăturile sale ce le are din jumătatea moșiei Drăgăneștilor la deal și din care să arată pă plan subt litera a, b, v, g, d, e, precum și cumpărătorii pă ale lor, ce le au din jumătatea moșiei la vale și după aducerea înscrisului cerut sau după hotărârea cinstitei judecăți, voi merge de al doilea în fața locului, să pui pietre despărțitoare.

I. Pleșoianu. 1843 Decemvrie 29. No. 793.

Infățișată în judecată la tribunalul de Argeș.

1845 Septemvrie 17.

G. Paleologu.

X.

1844 Decembrie 27. — *Hotărnicia moștilor, „Lazul Dobru-lui“ și „Simniceanu“ din Jud. Argeș, făcută de I. Pleșoianu la 27 Decemvrie 1844. Aceste moști sunt ale mânăstirei Cornet, ce este metoh a Sf. Pantelimon din Jud. Ilfov. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. carton 31 „Toaca, Grebla, Groși“ doc. II).*

Hotărnicia moșioarei „Dobruului“ cu „Simniceanul“ din județul Argeș a sfintei mânăstiri Cornetul.

Cinstita epitropie a spitalului Sfântului Pantelimon, dirictată de Dumnealui marele clucer Stanciu, subt eforia Dumnealui marelui Ban și cavaler Mihai Ghica, ctitoricescul epitrop, prin adresul cu Nr. 299 anul 1840, Aprilie 28, către cinstitul departament al Drep-tății, m'au cerut de hotarnic și inginer pentru toate moșiile numi-tului spital cu ale metoașelor sale, după care cerere mi s'au și slo-bozit porunca cu Nr. 1114 anul 1840 Mai 10, ca să merg pe la numitele moșii și prin înțelegere cu cinstitele judecătoria locale că-rorora zice că li s'au scris cele de cuviință, pentru aceasta să le ho-

tărnicesc potrivit coprinderii pravili și instrucțiilor date pentru rândul hotărnicilor.

Intr'aceste moșii fiind și moșioara numită „Lazul Dobrului“ și „Simniceanul“ din Județul Argeș, a sfintei mânăstiri Cornetul, am mers la fața locului încă din anul trecut August, când s'au împlinit cea de a doua sorocire făcută către vecinii răzași, adică moșnenilor Perišani, proprietarii moșiei Surdoi și mânăstirei Berislăveștilor i mânăstirei Cornetului proprietara devălmașă în moșia „Groși cu Toaca și Grebla“, unde fiind din partea numiților moșneni, logofătul Ioniță sin Ion Tabacu ginerile răposatului Pătru Jiga, i preotul Popa Mihai Cocoș din Perišani și Florea sin Dumitru Budan zestraș în hotarul Surdoilor, i părintele Panteleimon egumenul Cornetului, aducând pă Vasile Costin din satul Copăceni și Paraschiv sin Matei Cojan din satul Perişanii Băiași, m'au dus cu toții din apa pârâului Groșilor din gura pârâiașului numit Lazul, hotar între Lazul Dobrului și moșia „Surdoi“ (pă plan subt Nr. 1) pă matca numitului pârâiaș al Lazului la deal peste poteca sau calea Groșilor, până în botul piscului subt cari să împreună un alt pârâiaș Sec (Nr. 2) de unde pârâul cel cu apă să abate în moșioara Lazului, iar hotarul merge pă pisc în sus și pă sleme tot spre apus, pă despre miază noapte de prunii bătrâni ce sânt în furciturile Lazurilor și tot pe muche pă la săpătura de comori de lângă potecă, apoi peste poteca Lazurilor și tot pă muche pă lângă măguricea firească de lângă merișorul ce este în marginea livezii lui Gavrilă, ginerile Surdoii și tot pă muche spre apus până unde iese muchea în slemea sau muchea gropii cu isvorul Rece (Nr. 3), de unde să începe numirea moșioarei numită „Simniceanul“ mergând hotarul pe muchea gropii ce i zic și „Fundul Simniceanului“ cea de miază noapte până în fagul cu crucea (Nr. 4). De acilea lăsând slemea, apucă hotarul pă o muchiuliță pă la furcitura din vâlcele, pe la un fag cu trei gemănari și tot pă muchiuliță, până să pierde apoi drept în curmătura „Simniceanului“ în bolovanul de piatră (Nr. 5). De acilea drept în vale spre apus în pârâul Simniceanul în groapa sau în peștera de hotar între „Groși“ și „Surdoi“ i „Simniceanul“ Cornetului (Nr. 15), unde să isprăvește vecinătatea cu moșia „Surdoi“ fără prigonire. De acilea în vecinătate cu moșia „Groși“ pă pârâul Simniceanului în jos, până în gura pârâiașului numit isvorul Rece, ce isvorește din groapa Simniceanului (Nr. 16) și tot pă pârâul Simniceanului în jos, până în capul ponorului cu plopi, în dreptul curmăturii cu gropile, ce este în slemea cea de apus a Simniceanului, în capul căruia ponor lăsând pârâiașul Simniceanului, dă mai fi hotar, trage drept în curmătura numită mai sus, unde s'au în-

fierat un fag (Nr. 17), și de acilea tot spre răsărit, drept în capul Slemii piciorului sau muchioarei ce coboară pe lângă poenile Groșilor și unde este stejarul înfierat din vechime, făcându-se două mici muchioare, una cam spre miază-zi și alta cam spre răsărit, din care hotarul merge pe cea despre răsărit, până în cireșul de lângă poteca Dăngeștilor (Nr. 18). Deacilea pă pârâiașul Mocirlelor cu podurile în jos pe lângă frasinul înfierat din calea Groșilor până în pârâul Groșilor (Nr. 10) și pă pârâul Groșilor în jos până iar în gura pârâiașului Lazurilor, unde să isprăvește vecinătatea „Simniceanul“, i „Lazul Dobrului“ cu moșia „Groșilor“, fără prigonire.

În urma acestora, am tras pă plan această moșioară pă trei locuri, adică întâia trăsură am făcut-o pă despre pârâul Groșilor, din frasinul înfierat de lângă Calea Groșilor, hotar cu Groși, drept cam spre miază noapte până în pârâul Lazului lângă pod, și au eșit stânjeni 166, una sută șazeci și șase. A doua trăsură am făcut-o din piscul cu cireșul de lângă poteca Dăngeștilor [Nr. 18] peste Valea Lazurilor, până în muchea de miază noapte a piscului de hotar cu Surdoi lângă potecă, stânjeni 185, una sută optzeci și cinci. A treia trăsură din muchia sau slemea spre miazăzi până în curmătură la fagul înfierat, hotar cu Groși, stânjeni 182, una sută optzeci și doi, care adunându-se fac stânjeni 553 cinci sute cincizeci și trei, iar massă stânjeni 174, palme 2^{1/2}, una sută șaptezeci și patru, palme 2 degete 8 Șerban Vodă lungul acestei moșioare este din apa Groșilor despre răsărit din gura pârâiașului Lazurilor (Nr. 1) spre apus peste apa Simniceanului, stânjeni 1103 una mie una sută trei Șerban Vodă, dându-se două asemenea hotărnicii.

I. Pleșoianu

1844 Decemvrie 27. Nr. 939

XI.

1844 Decembrie 28. *Hotărnicia munților Mândra, Stânișoara și Șasa din județele Argeș și Vâlcea. Munții Mândra și Stânișoara sunt stăpâniți în devălmășie de mân. Cornet din jud. Vâlcea care are 2 părți și de moșnenii Proeni tot dintr'același județ, cari au o parte. Muntele Șasa este stăpânit numai de mânăstire. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. — carton 13 „Vatra m-rei Cornet“ doc. II)*

Hotărnicia muntelui Mândra, Stânișoara și Șasa mică din județul Argeș.

Cinstita epitropie a spitalului sfântului Panteleimon dirictată de dumnealui marele clucer Stanciul, subt eforia dumnealui mareliu ban și cavalier Mihail Ghica ctitoricescul epitrop prin adresul cu No. 299, anul 1842, Aprilie 28, către cinstitul departament al dreptății, m'au cerut de hotarnic și inginer pentru toate moșiile numi-

tului spital cu ale metoaşelor sale, după care cerere mi s'au şi slobozit porunca cu No. 1114, anul 1841, Mai 10, ca să merg pă la numitele moşii şi prin înţelegere cu cinstitele judecătorii locale, cărorora zice că li se s'au scris cele de cuviinţă, pentru aceasta să le hotărânesc potrivit coprinderii şi ale instrucţiilor date, pentru rândul hotărânicilor.

Intr'aceste moşii fiind şi muntele Şasa din judeţul Vâlcea, ce este numai al mănăstirei Cornetul, i doi munţi învecinaţi cu Şasa, anume Mândra şi Stânişoara, lipiţi unul de altul, în care stăpâneşte mănăstirea Cornetul două părţi şi moşnenii Proeni ce să numesc şi Lotreni, o parte, am mers în faţa locului şi împreună cu sfinţia sa părintele Panteleimon, egumenul mănăstirei Cornetul, i cu Păun Stăvaru dela satul Copăcenii Cornetului în vârste cam de ani 65, i cu Constandin Podaru dela Călineşti şi alţii, cu cari dând ocol acestor trei munţi, am văzut că muntele Şasa să învecineşte despre răsărit prin firescul semn, pârâul Coastelor cu muntele numit Coastele al moşnenilor Căineni şi anume: popa Mircea Vilău dela Căineni, i Nica Daneş ot tam, i Dinu Mocanu ot tam, i Păttu Daneş ot tam, i David Horgea o t tam şi alţi moşneni. Despre mează-zi să învecineşte prin firescul semn, pârâul Şesii cu muntele Danu al dumnealui D. Dimitrie Popovici, ginerile dumneaei cocoanei Anicăi Robeasca; despre apus se învecineşte cu slemea plaiului muntelui Mândra al mănăstirei Cornetul ce-l are în dăvlmăşie cu moşnenii Proeni şi despre mează-noapte prin firescul semn pârâul Sârbinu cu muntele Sârbinu al moşnenilor Racoviceni anume: Nicolae Popescu dela Proeni, i Preoteasa Ioan sin Alexie Vasilescu dela Racoviţa, i serdar Toma Olănescu dela Râmnic. In locul acestora, rău s'au numit moşnenii Sărăcineşti, căci nu sânt ei proprietarii muntelui Sârbinu, ci numiţi moşneni Racoviceni, după desluşirea dată acum în faţa locului, de Niculae Popovici, iar muntele Mândra şi cu Stânişoara să învecineşte spre mează-zi prin firescul semn, isvorul sau pârâul Păscoi cu muntele Robu al dumnealui D. Dimitrie Popovici, ginerile dumneaei cocoanei Anica Robeasca. Spre apus prin firescul semn, pârâul Pârcălabi, cu muntele Pârcălabi al sfintei mănăstiri Hurezul; despre mează-noapte prin slemea plaiului cu graniţa nemţească şi cu muntele numit Coastele al moşnenilor Căineni arătaţi mai sus; despre răsărit tot prin slemea plaiului cu muntele Sârbinu al moşnenilor Sărăcineşti arătaţi mai sus, şi cu muntele Şasa al mănăstirii Cornetului. Apoi vestind formal, prin cinstita judecătorie locală pă aceşti vecini, am căutat între sineturile mănăstirei Cornetul şi osibit de alte documente vechi ce are mănăstirea pentru aceşti munţi, am găsit de mai înainte, următoarea hotărânicie, însă:

1806 Iulie 10. — Hotărnicia muntelui Șasa i Mândra i Stănișoara, subt-iscălită de răposatul șetrar Iani Brătianu și făcută după pitacul isprăvnicatul de Argeș, potrivit hotărării domnești cu leat 1804, Ianuarie 26, când s'au judecat căminarul Nestor, epitropul spitalului sfântului Panteleimon cu Pătru Popescu ot Proeni, pentru acești munți, corespunzătoare că mergând numitul boer în fața locului, cerut fiind de amândouă părțile, zice în sfârșit chiar așa : „la care după cercetarea, perurghia ce o făcurăm, să cunoaște că muntele Șasa este deosebit ce se hotăraște pă deoparte cu muntele Danu și pă de altă parte cu muntele Sârbinu, iar în plaiu să lovește în cap cu muntele Mândra ce este despre răsărit, iar muntele Mândra dela vale să hotăraște cu muntele Robul pă isvorul Păscoi, apucă la deai pă isvorul ce vine pântre muntele Pârcălabi i pântre muntele Stănișoara până în vâr în capul Lespezilor despre muntele Pârcălabi în vâr la hotarul nemțesc, și ia muchia hotarului pă semnele celor vechi spre răsărit până în muntele Sârbinu“. Apoi arătând numele mărturiilor și dovezilor, zic în sfârșit că cetind bătrânilor cartea de blestem, au descoperit adevărul cum că muntele Șasa este al schitului Cornetul, iar muntele Mândra și muntele Stănișoara, ce sânt amândoi înpreunați, sânt două părți ale schitului Cornetul și o parte a moșnenilor Lotreni, adică din prețul cu care li să vinde iarba, ia schitul doi bani și moșnenii Lotreni un ban (să alătură în original subt litera A).

„Pentru muntele Șasa ce este numai al mânăstirii Cornetul“.

Din partea dumnealui D. Dimitrie Popovici, ginerile dumneai cocoanei Anicăi Robeasca, proprietarul zestraș al muntelui Robu și muntele Danu, s'au arătat Mitul Sofălcă și Niculae Sofălcă și alți moșneni Sărăcinești, proprietarii muntelui Sârbinu, zicând numiții moșneni, că semnele despărțitoare între muntele Robul i Danu de către muntele Șasa i Mândra fiind firești, le-au poruncit dumnealui chir Dumitru a fi din parte-i în fața locului și coborând la mânăstire, să va înțelege cu mine. Drept aceia înpreunându-i cu bătrânii mânăstirii Cornetului, m'au dus întâi la fântâna Rece de lângă slemea plaiului Mândra, zicând cu toți că numita fântână este hotar a patru munți, adică Danu, Robu, Mândra și Șasa (să arată pe plan subt No. 1); din numita fântână m'au dus spre răsărit, pă isvorul Șesii, ce curge din fântâna Rece pântre Danu și Șasa în jos, până unde dă în pârâul Coastele [pă plan subt No. 2], unde să isprăvește vecinătatea muntelui Șasa cu muntele Danu, fără prigonire. De acilea spre apus pe matca pârâului Sârbinu, hotar între muntele Șasa i între muntele Sârbinu al numiților moșneni Sărăcinești până în Piatra-Albă de lângă posadă (No. 4), fără prigonire.

Din numita Piatră Albă m'au dus pă slemea plaiului muntelui Mândra spre mează-zi în vecinătatea cu muntele Mândra pă la casa de pază numită posadă (No. 5) i păla Sărături sau Săruini (No. 6) până iar în fântâna Rece (pă plan subt No. 1), unde să încheie ocolul muntelui Șasa, fără prigonire, căruia făcându-i două trăsuri, fiind scurt, însă, cu stânjenul lui Șerban Vodă au eșit adică la capul de răsărit pă lângă pârâul Coastele, din gura pârâului Danu (No. 2) până în gura pârâului Sârbinu (No. 3), stânjini 576, cinci sute șapte zeci și șase, iar la capul despre apus pă slemea plaiului, din fântâna Rece pă sleme spre mează-noapte până în Piatra Albă, stânjini 532, cinci sute trei zeci și doi, cari fac stânjini 1108, iar massă stânjini 554, cinci sute cinci zeci și patru.

„Pentru muntele Mândra și muntele Stânișoara, ce să stăpânește de mânăstirea Cornetului două părți și de moșnenii Proeni o parte“.

Din partea moșnenilor Proeni ce au a treia parte în muntele Mândra și Stânișoara, s'au arătat popa Pătru dela Proeni, i popa Ioan ot tam, i Oprea sin Pătru ot tam, i Dinu sin Pătru ot tam și alții, pă cari unindu-i cu bătrânii mânăstirii și cu moșnenii Sărăcinești, m'au dus din fântâna Rece de lângă slemea plaiului Mândra, ce am zis mai sus că este de hotar a patru munți, adică Danu, Șasa, Robu și Mândra (pă plan subt No. 1) spre apus pă la Săruini (No. 6) și pă isvorul sau pârâul Păscoi în jos prin gura pârâului Mândra (No. 7) până în pârâul Pârcălabi (No. 8) unde să isprăvește vecinătatea muntelui Mândra cu muntele Robu, fără prigonire. De acilea m'au dus bătrânii pă matca isvorului Pârcălabi în sus cam spre mează-noapte în vecinătatea cu muntele Pârcălabii mânăstirei Hurezului până în vârful în capul Lespezilor la hotarul nemțesc (pă plan subt No. 9), trecând de acest pârâu de hotar prin gura pârâului Stânișoara (No. 10) și prin gura pârâului numit Pârcălabul mare (No. 11), în care vârful al capului Lespezilor la hotarul nemțesc, să isprăvește vecinătatea muntelui Mândra și Stânișoara de către muntele Pârcălabi, fără prigonire.

Din numitul vârful al capului Lespezilor spre răsărit să învecinește muntele Stânișoara cu munții Transilvaniei, adică munții țării nemțești, pă slemea muntelui de hotar spre răsărit ce trece prin dreptul cordonului sau strejii nemțești (pă plan subt No. 12) până în grămada de pietre, hotar cu muntele Coastele Căinenilor (pă plan subt No. 13), fără prigonire.

Din numita grămadă de pietre (No. 13) să învecinește muntele Stânișoara cu muntele Coastele Căinenilor, tot pă slemea muntelui Coastele spre răsărit pă la vârful numitelor Coaste (pă plan subt No. 14) înspre mează-zi până deasupra isvorului Stânișoara,

unde să desparte de muntele Sârbinu i Mândra și Coastele (No. 15), fără prigonire. Din numitul semn de deasupra isvorului Stânișoara (No. 15) merge hotarul muntelui Mândra în vecinătatea cu muntele Sârbinu al moșnenilor Racoviceni, Sărăcinești cari fiind de față, m'au dus tot pă slemă cam spre mează-zi până în Piatra Albă (No. 4) de lângă posadă (No. 5) fără prigonire și din numita Piatră Albă spre mează-zi pă slemă pă la posadă și pă la Sărături în vecinătate cu muntele Șasa până iar în fântâna Rece [No. 1], unde să încheie ocolul acestor doi munți Stânișoara și Mândra, fără să se ivească vreo prigonire cu vreunul din vechii săi răzași, fiind semn firesc despre toți vecinii. În urma acestora, văzând că muntele Stânișoara este lipit de muntele Mândra, despărțindu-se între dânșii prin pârâul numit Stânișoara și pentru căci într'amândoi munții are mânăstirea Cornetul două părți, iar moșnenii Proeni numai o parte, le-am făcut peste amândoi munții trei trăsuri pă plan, ca să știe mânăstirea și câtă sumă de stânjini are într'acești doi munți, însă trăsura întâia la capul despre mează-zi a muntelui Mândra din împreunarea pârâului Păscoi cu pârâul Pârcălabi (pă plan subt No. 8), cam spre răsărit drept în vârful Hăgișului [No. 16] hotar cu muntele Sârbinu, însă vârful Hăgișului cel despre Piatra Albă (No. 4) și au eșit stânjini 1224, una mie două sute douăzeci și patru, a doua trăsură cam pă la mijloc din cotul pârâului Pârcălabi [No. 18] cam spre răsărit și mează-noapte până în vârful Hăgișului cel înalt despre isvorul Stânișoara (No. 17), stânjini 1426, una mie patru sute două zeci și șase; a treia trăsură din împreunarea pârâiașului Pârcălabil mare ce vine despre apus cu pârâiașul Pârcălabil mic cel de hotar (pă plan No. 11) spre răsărit până în grămada de pietre (No. 13), stânjini 840, opt sute patru zeci, cari fac stânjini 3429, iar massă stânjini 1163, palme 2, degete 8, una mie una sută șaiszeci și trei, palme 2, degete opt, Șerban Vodă, din cari pentru două părți să cuvine mânăstirei Cornetului, stânjini 775, palme 4, degete 5, șapte sute șaptezeci și cinci, palme 4, degete 5, Șerban Vodă, iar pentru a treia parte să cuvine moșnenilor, stânjini 387, palme 6, degete $2\frac{1}{2}$, trei sute optzeci și șapte, palme șase, degete doi și jumătate; dar pentrucă nu să pot osebi părțile mânăstirei, din partea moșnenilor Proeni, din pricina ungurenilor ce cumpără iarba acestor doi munți lipiți, deacea ori să vor stăpâni și în viitor tot deavalma, luând mânăstirea doi bani și moșnenii un ban sau de vor primi sfinția sa părintele egumenul Cornățeanu, ca să numai aibă devălmășie, va da moșnenilor Proeni, muntele Stânișoara, drept a treia parte și va popri muntele Mândra drept două părți, care munte Stânișoara este cu puțin mai mare decât jumătatea

muntelui Mândra. Astfel s'au săvârșit hotărnicia acestor trei munți, fără să rămâe prigonire și are mânăstirea Cornetul muntele Șasa de stânjini massă 554 și două părți în muntele Mândra cu Stânișoara, stânjini 775, palme 4, degete 5, cari adunându-se fac stânjini massă 1329, palme 4, degete 5, una mieie trei sute douăzeci și nouă, palme 4, degete cinci, Șerban-Vodă.

I. Pleșoianu 1844 Decemvrie 28. No. 786.

S'au alăturat subț șnur și pecetea mea, însă :

A. Copia după hotărnicia muntelui Șasa, Mândra și Stânișoara, cu anul 1806 Iulie 10.

B. Planul acestora trei munți cu anul 1843.

N. B. Originalul sinetului de mai sus s'au alăturat pă lângă un alt asemenea plan și hotărnicie.

XII.

1844 Decembrie 28. — *Hotărnicia moșiilor Toaca, Grebla și Groși din Județul Argeș, ce sunt stăpânite în devălmășie de mân. Berislăvești și Cornet din Jud. Vâlcea. (Arh. Ef. Sp. Civ. Buc. carton 31 „Toaca, Grebla, Groși“, doc. I).*

Planul și hotărnicia moșiei Toaca cu Grebla și Groși, i Lazul Dobrului cu Simniceanu din județul Argeș ale mânăstirii Cornetul.

Cinstita epitropie a spitalului Panteleimon, directată de D(umnea)lui marele ban și cavaler Mihail Ghica, ctitoricescul epitrop, prin adresul cu Nr. 299, anul 1840, Aprilie 28, către cinstitul departament al Dreptății, m'au cerut de hotarnic și inginer, pentru toate moșiile numitului spital cu ale metoașelor sale, după care cerere mi s'au și slobozit porunca cu Nr. 1114 anul 1840, Mai 10, ca să merg pă la numitele moșii și prin înțelegere cu cinstitele judecătorii locale, căroră zice că li s'au scris cele de cuviință, pentru aceasta să le hotărnicesc potrivit coprinderii pravilei și ale instrucțiilor date, pentru rândul hotărniciiilor.

Intr'aceste moșii fiind și Groșii cu Toaca, i Grebla din județul Argeșul a sfintei mânăstiri Berislăvești, metoh al Sfântului Panteleimon, ce o stăpânește în devălmășie cu sfânta mânăstire Cornetul, metoh tot al Sfântului Panteleimon, am mers în fața locului încă dela trecutul Avgust, când s'au împlinit cea de a doua sorocire făcută către D(umnea)lor veliții răzăși, adică casa răposatului clucer Constandin Brăteanu, proprietarul moșiei Carpenul, i sfintei mânăstiri Fedeleșoiul, metoh al sfântului Panteleimon și proprietară moșiei Dăngești, i moșnenilor Perișani, proprietarii moșiei Surdoi, și sfintei mânăstiri Cornetului, proprietara moșioarei numită Lazul

Dobrului și Simiceanul. Apoi cerând la D(umnea)lui logofătul Ștefan Popescu, vechilul răposatului arhimandrid Paisie Berislăvescu (cel ce să afla pe atunci în viață) i la sfinția Sa părintele Panteleimon, egumenul sfintei mănăstiri Cornetul, sineturile ce va fi având pentru această moșie, mi-au arătat între alte hrisoave vechi mai de temeii, anaforaua următoare, coprinzătoare și de acele hrisoave vechi, însă:

1787 August 28. — Anaforaua isprăvnicatului de Argeș, iscălită de armașul Mihai Manul și de Alecul Cocorăscu, trecută în condica mănăstirii Berislăvești la lista 293 și coprinzătoare chiar așa: „După cercetare ce s’au făcut la fața locului, viind amândouă părțile înaintea noastră, am luat seama cu deamănuntul, atât aceștii cercetări de către cei de noi orânduți mai sus numiți, cât și scrisorile ce au avut și o parte și alta și văzurăm că amândouă numitele schituri, au moșia Groși și prin mărturii se adeverează că amândouă schiturile, au avut stăpânire într’acest hotaru de moșie, dar atunci la judecata ce au avut egumenul Berislăvescu cu acel Iordache Cacipiul, la D(umnea)lui paharnicul Varlaam i D(umnea)lui paharnic Istrate Crețulescu ispravnici fiind, din greșeală arătând egumenul alt hrisov tot cu numele de moșia Groși, în care scriind siliște de sat cu vii, pometuri și după cercetarea ce au făcut D(umnea)lor, zicând că acești Groși fiind aproape de munte, nu pot avea sat cu siliște și vii și dobândindu-se tot într’acest județ mai la vale alt hotar de moșie Groși dă dreptate numitului schit Berislăvești să meargă să-și caute moșia acolo, iar Groșii de subt munte îi dă întru stăpânirea schitului Cornetul ci fiindcă în urmă și-au găsit schitul Berislăvești hrisovul și zapisele, ce se arată mai sus într’această cercetare, în care hrisov și zapise să coprinde Groșii de munte, partea lui Calotă Logofătul, câtă au avut-o de moștenire unde nu pomenește nici de sat, nici de siliște, nici de vie, care moșie să vede că din vechime au fost întru stăpânirea mănăstirii Aninoasa din sud Muscel și au dat-o schitului Berislăveștilor, schimb pentru altă moșie și au stăpânit-o numitul schit cu pace, până atunci la judecata dela mai sus numiții boeri, precum cu mărturii să adeverează, rău și fără cale s’au anerisit dreptatea schitului Berislăvești cu acel hrisov, ci după hrisovul lui Costandin Vodă Brâncoveanul și după zapisele ce are numitul schit Berislăvești, pentru partea lui Calotă logofătul, de moșia Groșii de munte, rămâne ca să stăpânească această parte de moșie cu bună pace de către schitul Cornetul. Dar fiindcă nici în scrisorile schitului Berislăvești nu să arată sumă de stânjini, nici măcar semne nu numește fără numai zice, partea lui Calotă logofătul cât au fost de moștenire și nici în cărțile schitului Cornetul nu arată stânjini, ci

numai zice în hrisevul Radului Vodă, partea lui Mihail ot Titești la poiana unde să chiamă Groși, câtă să va alege dă preste tot hotarul, care poiană ne adeveriră, că să știe unde este acolo în hotarul Groșilor și Schitul Cornetul nu urmează a stăpâni numai acea poiană ci au coprins tot hotarul, ci de vreme ce la amândouă numitele schituri, să vede numai câte un nume cu câte o parte din moșia Groși, urmează după dreptate a se stăpâni această moșie Groși de amândouă schiturile, adică jumătate unul, jumătate altul și găsind cu cale de isnoavă să se orânduiască boernaș cu pracsis la fața locului, să cerceteze și să dovedească coprinsul acestii moșii Groși, de unde și până unde este și pre cât va fi cu bună dovadă, să se tragă și să se măsoare cu stânjinul, făcându-se sumă din care jumătate să se dea întru stăpânirea schitului Berislăvești și jumătate pă din sus, să o dea întru stăpânirea schitului Cornetul, partea lui Mihăilă puind și semne de jur înprejur, a nu mai fi pricini între egumeni, la stăpânire. La care și egumenul Cornățeanu rămasă odihnit și mulțumit a stăpâni această moșie pă din două, cunoscând și însuși cuvioșia sa dreptatea schitului Berislăvești, numai făcu arătarea că mai sânt două codruri de moșie în capul Groșilor, ce să numește Toaca și Grebla, care codruri zise că au fost tot de moșia Groși și ceru ca și acelea să se împarță pă din două, dar fiindcă numitul egumen Berislăvescu zisă că acele codruri sânt osebite ale schitului, stăpânindu-le din vechime fără pricină de către Cornet, pentru aceasta găsim cu cale că iarăși la fața locului, să se cerceteze prin martori și dovedindu-se că acele codruri sânt osebite nu între hotarul Groși, nu are cuvânt Schitul Cornetul a se întinde la acelea, fără numai moșia Groși pă cât va fi să o împarță pă din două, după cum mai sus zicem pentru care deterăm această adeverire schitului Berislăvești, după dreptatea ce cunoscuserăm că are“.

După citirea acestei anafore, am căutat în toată condica numitei mânăstiri Berislăvești, ca să găsim vreun sinet pentru Toaca și Grebla și neputând găsi, am cunoscut că într'adevăr și aceste două codruri de loc au fost tot de moșia Groși, precum încredințează și bătrânii cei ce ziseră că aceste din urmă două locuri i s'au dat după livezile și sohaturile ce sânt în moșia Groși, ca să se osibească unul de altul, lucru ce se obișnuiește mai la toate moșiile, iar nu cum sânt trupuri de moșie osebit de trupul Groșilor, ci câteși trele fac aceia ce s'au numit în vechime moșia Groși, apoi cerându-le niscai oameni cu știință de hotară, mi-au adus pă Duță Leontie din satul Rădăcinești, i pă Mihai al Sorii ot tam, i pă Stan Ploșcaru ot tam și alții, care m'au dus pă la următoarele semne, însă :

Pentru vecinătatea moșiei Groșilor cu moșia Dăngeștilor.

Din partea sfintei mânăstiri Fedeleșoiu, proprietara moșiei Dăngești, s'au arătat Dumnealui Domnul Costache Predescu sub iconomul Sfintei mânăstirii, însoțit de logofătul Sandu Beserică, i de Marin Șilaru ot tam și alții, spuindu-mi că semnul de hotar într'aceste moșii fiind firesc, adică slemea Groșilor, nici n'au avut vreodată prigonire, nici nu este. Apoi împreunând pe bătrânii acestor două moșii, m'au dus întâi la furcitura paiului Haidorului cu a Groșilor deasupra lacului și obârșiei Săscuții a Simniceanului (pă plan subt Nr. 1); de acilea spre miazăzi pă slemea plaiului Groșilor, i pă la pietrele lui Neaga (Nr. 2) i pă la vârful Boturilor, i pă la lespede de piatră cu crucea într'insa (Nr. 3) i pă din sus de Poiana Preotesei (Nr. 4) la furcitura slemelor. De acilea pă slemea ce apucă spre răsărit până în lacul din Cumpăna lângă poteca Groșilor (Nr. 5); de acilea la deal cam spre răsărit pe multe până în două măguri firești, numite vârful Toci [Nr. 6] apoi tot pă sleme spre răsărit până în Curmătura Toci dinspre Valea Meretului și Valea Turburoasa [Nr. 7]. De acilea cam spre miazăzi în Gura pârâiașului de hotar, unde dă în pârâul Turburoasa [Nr. 8]. De acilea pe matca acestui pârâiaș de hotar spre răsărit, până în aninul înfierat dela Sălci, hotar și cu moșia Carpenul [Nr. 9] a casei răposatului clucer Constantin Brătianu, unde se isprăvește vecinătatea acestor două moșii, fără prigonire.

Pentru vecinătatea moșiei Groși cu moșia Carpenul a casei răposatului clucer Costandin Brăteanu.

Din partea casei răposatului clucer Costandin Brăteanu, proprietarul moșiei Carpenul, nearătându-se oameni de vechil cu sineurile în fața locului, m'au dus bătrânii în gura pârâiașului, Mocirla care coboară pela frasinul înfierat din poteca Groșilor și care gură de pârâul Simniceanului sau al Groșilor, este de hotar între Lazul Dobrului al mânăstirii Cornetului i între Groși cu Grebla și între moșia Carpenul a casei răposatului clucer Costandin Brăteanu [pă plan subt Nr. 10]. De acilea cam spre miazăzi în vecinătate cu moșia Carpenul, pă slemea piscului ce este între pârâul alb și între pârâul Groșilor, numit acest pisc Coțocaia, pă care merge hotarul până în vârful Greblei, în capul Coțocăi(i) la fagul înfierat de lângă bolovanul de piatră (Nr. 11) deasupra odăii sohatului Greblei, din numitul fag cu bolovanul m'au dus bătrânii tot pe sleme pă drumul vechi, prin fagii înfierăți până într'un grui ascuțit, ce este de a stânga drumului vechi, ca o moviliță firească. De acilea lăsând slemea zisă merge hotarul de coastă pe o muchiuliță cu fagi, drept în bolovanul mare de piatră vânăță, ce este în muchia de miazănoapte a

văii numită Pârâul Greblei (Nr. 12); apoi peste vale pe o muchiuliță drept în bolovanul alb din capul unui pisculeț și deasupra unei gropi firești, lângă trei cetini [Nr. 13], peste care bolovan alb să întind cu prigonire, ciobanii moșiei Carpenul în numita groapă firească, cam cu stânjini 30. Dintr'acest bolovan merge hotarul tot spre miazăzi pă o muchiuliță și peste altă vale numită iarăși pârâul Greblei, ce-l țin de hotar între Grebla și Toaca, drept în frasinul pălit din capul sohatului Toci, într'o mică scursură aproape cu stânjini 45, din pârâul Puțului [Nr. 14], din frasin peste pârâul Puțului, i peste altă scursură, i prin salcia de hotar drept în aninul înfierat de lângă sălcii, ce este deasupra Văraticii în pârâul de hotar, unde să încolțește Groșii sau Toaca cu Dăngești (Nr. 9), de unde moșia Carpenul mai merge până în mesteacănul din râpă la moșoroiul de hotar cu Perenii, iar în numitul anin din pârâiașul de hotar se isprăvește vecinătatea moșiei Groșilor cu moșia Carpenul, ivindu-se numai cea mică prigonire dela bolovanul alb în mărime cam de un sfert de pogon.

Pentru vecinătatea moșiei Groși cu moșia Surdoi a moșnenilor Perișani.

Din partea moșnenilor Perișani, s'au arătat Ioniță sin Ion]Tabacu cu ginerile răposatului Pătru Jiga, i Florea sin Dumitru Budan, i popa Mihai Cocoș din Perișani, spunându-mi că semnul de hotar, între moșia lor Surdoi și între Groși, fiind pe pârâul Simiceanului, din furcitura plaiului Haidosilui cu al Groșilor la obârșia Simiceanului [Nr. 1] în jos tot pă numitul pârâu, până în groapa sau peștera din capul moșioarei numită Simiceanul a schitului Cornetul (Nr. 15), nici nu a avut vreodată prigonire, nici nu au.

Pentru vecinătatea moșiei Groșilor cu Lazul Dobrulul și Simniceanul, mânăstirei Cornetul.

Din partea mânăstirei Cornetului, proprietara moșioarei numită Lazul Dobrulul și Simiceanul, fiind de față însuși părintele Panteleimon egumenul mânăstirei, însoțit de Paraschiv sin Matei Cojan dela Perișanii Băiași și Vasile Costin din satul Copăceni, am luat cu toții din numita groapă sau peșteră de hotar între Groși i Surdoi și Simiceanul Cornetului (pă plan sub No. 15), pă pârâul Simniceanului în jos pă la gura pârâiașului numit isvorul Rece, ce isvorăște din groapa Simiceanului (No. 16), tot pă pârâul Simiceanului la vale, până în capul ponorului cu plop, în dreptul Curmăturii cu gropile, ce este în slemea cea de apus a Simiceanului, în capul căreia ponor, lăsând apa Simiceanul de mai jos de hotar, trage drept în numita curmătură, unde s'au înfierat un fag [No. 17]

și de acilea tot spre răsărit, drept în capul piciorului sau muchioarei ce coboară pe lângă poenile Groșilor și nu este stejarul cel înfierat din vechime, apoi făcându-se două muchiuțe, una cam spre miază-zi și alta cam spre răsărit, merge hotarul pă cea despre răsărit până în cireșul de lângă poteca Dăngeștilor [No. 18].

De acilea pă pârâul mocirlelor cu podurile în jos pă lângă frasinul înfierat din calea Groșilor până în apa Groșilor [No. 10], unde să isprăvește vecinătatea Groșilor cu Lazul Dobrului, fără prigonire.

În urma acestora am întocmit pă planul moșiei Groși cu Toaca și Grebla, trei trăsuri însă: Întâia trăsura am făcut-o spre capul de miază-zi din două măsuri firești, numite Vârful Tocii hotar cu Dăngeștii (No. 6), drept în bolovanul de piatră vânăta hotar cu moșia Carpenul [No. 12], stânjini 1070, una mie șaptezeci, Șerban Vodă.

A doua trăsura, din furcitură slemelor Haidorul de deasupra Poenei Preotesei, hotar cu Dăngești (No. 4) spre răsărit drept în gura pârâiașului mocirlelor la apa Groșilor [No. 10], stânjini 1360, una mie trei sute șase-zeci.

A treia trăsura, din pietrile lui Neagu, din slemea Groșilor (pă plan subt No. 2) spre răsărit, drept în groapa sau peștera de hotarul moșiei Surdoi și Simiceanu Cornetului (No. 15), stânjini 442 patru sute patruzeci și doi, cari adunându-se fac stânjini 2872, iar masă stânjini 957, palme 2, degete opt, Șerban Vodă; din care pă jumătate adică stânjini 478, palme 5, degete 4, să cuvin mănăstirei Berislăveștilor și alți atâția stânjini să cuvin mănăstirei Cornetului, lungul acestei moșii, din furcitură plaiului Haidorul cu plaiul Groșilor la obârșia Simiceanului (Nr. 1), cam spre mează-zi, drept în aninul înfierat dela sălcii, în pârâiașul de hotar cu Carpenul și Dăngești (Nr. 9) stânjini 3142, trei mii o sută patruzeci și doi, Șerban Vodă.

Și pentru căci, în anafora de mai sus așternută, pă care s'au fost mulțumit atunci amândoi egumenii, să coprinde că hotarnicii ce vor merge în fața locului să împartă această moșie la numitele două mănăstiri, dând Berislăveștilor partea sa pă din jos și Cornetului pă din sus după care anafora să cuvenea acum ca să dau pă jumătate suma de stânjini eșiți la fieșicare trăsura și să fac linie despărțitoare în tot lungul moșiei, dar privind la calitatea pământului și la fireștile semne ce despart pe aceste trei codruri unul de către altul, adică pă Groși de Toaca și pă Toaca de Grebla, din care codruri numai Toaca și Grebla au sohaturi, iar Groși n'au decât pădure, râpi și prăpăstii, fără de nici un venit astăzi. Deaceia am chibzuit pentru a nu se năpăstui nici o parte, nici alta și pentru a nu se strica semnele de hotară cunoscute până acum

neguțătorilor ce cumpără aceste sohaturi în pășune, să se dea mânăstirei Berislăveștilor codrul numit Toaca ce este pă dela vale de Grebla și care se desparte de Groși i Grebla prin următoarele semne, adică din obârșia pârâului Grebla hotar cu moșia Carpenul (Nr. 19), ce este mai spre meazăzi dela bolovanul alb [Nr. 13] pă numitul pârâu în jos până în pârâu Groșilor [Nr. 20], apoi pă pârâu Groșilor în sus până în locul din cumpăna hotar cu Dăngești (Nr. 5) De acilea pă multe în vecinătate cu Dăngești pă la două măguri numite vârful Toci (Nr. 6) i pă la curmătura Toci [Nr. 7]. i pă la gura pârâiașului de hotar cu Dăngești, unde dă în pârâu Turbu-roasa (Nr. 8) și pă numitul pârâiaș de hotar la deal până în aninul înfierat de hotar și cu moșia Carpenul [Nr. 9]; apoi pă la frașinul pârliț [Nr. 14], până iar în numita obârșie a pârâului Grebla cu Toaca (Nr. 19), să i se mai dea numitei mânăstiri Berislăvești și parte din Groși, adică dela gura pârâului de hotar Grebla cu Toaca (Nr. 20), drept în vârful Boturilor după slemea Groșilor (Nr. 21), însă la vale, iar mânăstirei Cornetului să i se dea din această linie la deal până în Lazul Dobrului și până în pârâu Simecanului, să i se mai dea și codrul numit Grebla ce să desparte de Toaca prin numitul de mai sus pârâu de hotar și de Groși prin pârâu Groșilor, până în gura pârâiașului Mocirla (Nr. 10), cu care această împărțire se folosesc amândouă mânăstirile deopotrivă, dar pentru căci, mânăstirea Berislăveștilor să află astăzi în vacanță de egumen, de aceia rămâne a se stăpâni tot deavalma, până se va orândui egumen și atunci primindu-se de bună această chibzuire, să va și pune în lucrare iar, la dimpotrivă, de nu se vor putea înțelege între dânșii pentru o altă chibzuire mai bună, pe care să mi-o dea în cunoștință a o trece într'această hotărnicie atunci rămâne ca să se hotărnicască de către cinstita judecătorie locală.

S'au dat patru asemenea planuri și alegeri, însă două pentru mânăstirea Berislăveștilor și două pentru mânăstirea Cornetului.

I. Pleșoianu

1844 Decembrie 28, Nr. 942

XIII

1850 August 2. Numirea preotului Constantin Ionescu ca egumen la schitul Cornetul-Vâlcea. (Arh. Stat. Buc. Min. Instrucțiunii, dosar 2024/1850 fila 5).

Noi Barbu Știrbei, cu mila lui Dumnezeu, Domn stăpânitor a toată Țara Românească. Către departamentul Credinței.

Din raportul Prea Sfinției sale cărmuitorul sfintei mitropolii cu Nr. 2811, alăturat pe lângă al aceluia departament cu No. 4884, văzând chibzuirea ce face de a se depărta din egumenia schitului Cornetul din județul Vâlcea, metohui sfântului Pantelimon, cel de

acum egumen pentru pricini binecuvântate și a se orândui în locu-i molitva sa preotul Constandin Ionescu. Domnia noastră primim de bună această chibzuire și poruncim a se orândui numitul la pomenita mânăstire, căruia i se dă alăturata noastră poruncă sub No. 1063 pentru a molitvei sale orânduire. Dumnealui Șeful departamentului Credinței, va aduce la îndeplinire prin orânduții cinovnici din partea mitropoliei și a acelu departament, după orânduială.

B. D. Stirbei

No. 1064, anul 1850, August 2.

Secretarul Statului, Ioan Al. Filipescu

Să se facă cuvioasa lucrare pentru orânduirea noului egumen, după orânduială.

XIV

1850 August 10. — *Jalba protosinghelului Grigore, fostul egumen al schitului Cornet, prin care își arată nevinovăția sa în chestia lipsurilor mânăstrei și se roagă să nu fie lăsat pe drumuri (Arh. Stat. Buc. Min. Instrucțiunei, dosar 2024/1850, fila 13).*

Prea înălțate Doamne, prea plecată jalbă

La 1836 am fost în slujba iconomiei la sfânta mânăstire Tismana până la 1844, când atunci Prea Sfinția sa părintele Neofit mitropolitul m'au luat și m'au numit iconom la sfânta episcopie Râmnicului și multă pagubă când sfânta episcopie au ars, am primit, iar când prea osfinția sa au dat paritis din ocârmuirea sfintei episcopii la 1848 pă vremea când era căimăcămie, m'au orânduit la acest schit Cornetul, care nici nu l'am știut în ce stare este. Iar cu venirea armiei rusești și otomane, fiind îmbulzite pe această gură la acest schit, cu deosebire au fost așezate tăbii de tunuri ca o cetate; cari multe lucruri de ale schitului s'au prăpădit de tot, precum buți și așternuturi, perini, scaune, mese și trei boi fiind morți de groaznica boală a vitelor cornute și acum cu găsirea cu cale a prea sfinției sale părintelui Nifon ocârmuitorul sfintei mitropolii și al sfintei episcopii Râmnic văz că să orânduște alt îngrijitor la acest sfânt schit și pă mine umblă să mă aducă ca să îndeplinesc aceste mai sus zise lucruri, care știu să milostivirea înălțimei voastre le va judeca că nu sunt vinovat pentru a lor pierdere. Deaceia cu lacrimi și cu smerenie caz la picioarele înălțimei voastre, ca să căutați cu ochi milostivi și asupra mea și să dați o înaltă poruncă, cum Dumnezeu vă va lumina, ca să nu fiu asuprit. Iar pentru a mea petrecere și pentru a-mi scoate eu pâinea din toate zilele, mă arunc înaintea milostivirii Măriei Voastre, ca să nu fiu și eu rămas pă drumuri pă viitor.

Prea plecat slujitor, Grigorie protosinghel.

1850 August 10.

XV.

1850 Septembrie 20. — *Ion Săndulescu raportează Departamentul credinței că s'a făcut catagrafie de toată averea schitului Cornet (Vâlcea), iar sineturile moșiilor acestui schit sunt la Eforia Spltalelor. Se cere totdeodată ca sf. mitropolie să fie încunoștiințată ca fostul egumen să pună lipsurile la loc. (Arh. Stat. Buc. Mln. Instrucțiunii, dosar 2024/1850, fila 11).*

Cinstitului departament al credinței.

Potrivit poruncii de subt No. 5703, mergând împreună cu ceilalți cinovnici la schitul Cornetul, am și făcutără patru catagrafii de starea mișcătoare și nemișcătoare a acestui schit ce s'au găsit în ființă și iscălindu-să de noul egumen ce s'au orânduuit, de fostul și de către cinovnici, una s'au dat în primirea egumenului a doua s'au luat de cinovnicul sfintei mitropolii, a treia de al cinstitei Eforii a spitalurilor și cea de a patra cu supunere să alătură pe lângă acest plicat raport. Totdeodată supui la cunoștiința cinstitului departament, că sineturile moșiilor acestui schit ce va fi având, după arătarea fostului egumen, fiind la cinstita Eforie, nu s'au putut face urmarea cerută a se trece în cartagrafie.

Cinovnic I. Săndulescu

Anul 1850 Septemvrie 20.

Să se dea în cunoștiința sfintei mitropolii obiectele ce lipsesc din zestrea mănăstirei, spre cuviincioasa punere la cale, întru punerea acelor obiecte la loc de către fostul egumen.

XVI.

1850 Decembrie 5. — *Nifon, mitropolitul Ungro-Vlahiei, răspunde în chestiunea îndepărtărel din egumenia schitului Cornet a protosinghelului Grigorie, cum că lipsurile dela schit nu erau de mare preț. [Arh. Stat. Buc. — Mln. Instrucțiunii, dosar 2024/1850, fila 15].*

Cinstitului departament al trebilor bisericesti.

La adresa cinstitului departament cu No. 7058 pă lângă care ni s'au trimis copie, după jalba ce au dat către Măria Sa Vodă, protosinghelul Grigorie fostul igumen la schitul Cornetul, răspundem că acele lucruri de care cuvioșia sa cere a fi apărat, nefiind nici de calitate însemnată, nici de preț mare și cu evenimentele trecute este și de crezut că s'au răspuns precum cuvioșia sa arată. Părerea noastră este a rămânea nesupărat, măcar că nu cunoaștem să i se fi făcut vreo cerere pentru dănsule de către cinevași, de care de va chibzui cinstitul departament, să va da și încunoștiința cinstitei Eforii a spitalurilor, spre știința.

† Nifon, mitropolitul Ungro-Vlahiei.

Șeful canțelariei, C. Tocilescu.

No. 5271, anul 1850, Dechemvrie 5, masa I-a.

XVII.

(1851). — *Egumenul Constantin Ionescu dela schitul Cornet Jud. Vâlcea, se jeluește Domnului că nu-i ajunge venitul acestei mănăstiri, pentru toate cheltuelile trebuincioase și se roagă să fie orânduit la o altă mănăstire. Domnul aprobă să i se dea în plus suma de lei 2194 (Min. Instrucțiunei, dosar 1797/51, fila 6).*

Prea înălțate Doamne,

De înaltul favor și ajutor al Măriei Voastre mă văzui ajutat a dobândi egumenia schitului Cornetul din Județul Râmnicului-Vâlcea, unde ducându-mă și așezându-mă împreună cu toată familia mea, am și intrat în lucrare dela orânduirea-mi și până astăzi. Apoi căutând mijloace a mă arăta destoinic, credincios, activ și cinstit, ca să mă asemuesc, vrednic de înalta milostivire ce ați binevoit în-nălțimea voastra a vă arăta către mine și familia mea, astăzi mă văz că în loc să-mi zâmbească soarta ce mă bucuram c'am scăpat de nenorociri, ia mi-au pregătīt și altele poate mai crude decât cele dintâi ce m'au chinuit în curs de paisprezece ani, fiindcă atunci eream un simplu sărman cinstit, plângându-mi numai soarta pă țăr-mul nenorocirii, gândindu-mă la cele trecute, nădăjduind poate că prin ajutorul milostivului Dumnezeu va deveni vreun viitor norocit și pentru mine, dar astăzi mă căesc și plâng amar, prea înălțate Doamne, că în loc să dobândesc acea norocire de care imi în-chipuiam, ajunsei a-mi pierde și puțina averea mea ce-mi mai rămăsese pîntre toate viforile nenorocitei soartei mele, adică cinstea, cinstea, scumpa cinste. Prea înălțate Doamne, fiindcă cu prilejul acestei egumenii, silit am fost de m'am îndatorat atăția bani pă cât am putut acoperi cheltuelile trebuincioase unui egumen și astăzi silindu-mă creditorii a-i desface, n'am niciun mijloc, căci venitul a-celeii mănăstiri nu să urcă mai mult decât până la o sută șazeci lei pe lună care și acesta se pierde pe jumătate, transportându-mă de două, trei ori pă an, până de a-i primi. Apoi n'ajunge numai aceasta, prea înălțate Doamne, căci tot din această sumă mică să plătesc și lefurile și hrana slujbașilor trebuincioși ai mănăstirei, cum și întâmpinarea mosafirilor i alte cheltueli trebuincioase ale mănăstirei. Judecați prea înălțate Doamne, că pentru mine nu mai rămâne nimic, apoi cum aș putea a mă desface de datoria și să mă țin și ieu, ba încă dimpotrivă de ce merge mă mai îndatorez, ca să trăesc. Milostiviți-vă, milostiviți-vă prea înălțate Doamne asupra-mi, a nu mă lăsa în desnădejde, căci întemeiat pă nenumăratele faceri de bine ce le arătați pă toată ziua către cei nenorociți, făcând ca să fie adevărată oblânduirea, după glasul evangheliei, pă acest temeiu iau și eu curaj a mă îndrepta cu această plecată jalbă către înăl-

țimea voastră, ca unui adevărat părinte și păstor al legii lui Hristos, nădăjduesc că nu mă vei lăsa, prea înălțate Doamne, a rămânea desnădăjduit împreună cu fete de măritat și cufundat pentru totdeauna într'o vecinică sărăcie, a vă milostivi asupra-mi a-mi îndulci soarta cu preschimbarea mea la vreo ală mănăstire cu vreun venit mai bunicele, din care să pociu și ieu trăi și datorita a mi-o plăti, după care și ieu zmeritul la această prea înaltă facere de bine, credeți prea înălțate Doamne, că împreună cu toți copiii mei voi ridica rugile mele cu fierbinți lacrimi către tronul prea puternicului și milostivului Dumnezeu, pentru de a face fericirea înălțimii Voastre, veacuri întregi nebântuit de vrăjmași și așa rămânând în genunchi cu brațele deschise și cu ochii lăcrămând de bucurie, așteptând prea înaltul rezultat, cum trebuie a rămânea soarta mea în viitor. Fiind al înălțimii Voastre zmerit și către milostivul Dumnezeu rugător.

Egumenul Schitului Cornetul preotul
Costandin Ionescu

Fiindcă după reclamația cinstitei eforii a spitalurilor aprobată de Maria Sa acestui schit, i s'a slobozit și lei 2194 parale 9, a treia parte cuvenită pentru îmbunătățiri, rămâne a se pune la deia.

XVIII.

1852. — *Jalba egumenului C-tin Ionescu dela schitul Cornet, către mitropolitul țării, prin care arată că a fost bătut de oamenii puși de arendașul moșiei Vatra schitului, anume Ioniță Ursescu. (Arh. Stat. Buc. — Min. Instrucțiunei, dosar 1574/1852, fila 1).*

Prea înălțate Doamne,

Fiindcă după Dumnezeu înălțimea voastră sânteți adevăratul părinte al săracilor celor deznădăjduți și apăsăți de nedreptate, nu mă îndoesc și ieu zmeritul de a vă înfățișa această petiție prin care descoper înălțimei voastre astăzi tristele mele suspinuri ce vărs în mijlocul munților, pe ruinatele ziduri ale mănăstirii Cornetului, înconjurat de o nenorocită familie și împovărat de anii bătrâneților. Prea înălțate și mult milostive Doamne, suspin și vă arăt că: În leatul 1850 Septembrie în două, prin înaltă și luminată poruncă ați binevoit de m-ați orânduie egumen al numitului schit, mă bucuram prea înălțate Doamne și fericiam înaltele zile ale înălțimei voastre că scăpam de o neagră sărăcie ce mă chinuia de atâtea ani. Inșă vai zmeritul că soarta m'au aruncat într'o prăpastie de nenorociri și mai grea și mai grozavă decât cea dintâi, în vreme ce de atunci și până astăzi să țin înșirate necazurile pă întristata-mi frunte. Intâi prea înălțate Doamne, că fusei silit de a mă îndatora o sumă de bani, când am dobândit acest schituleț, căci altfel nu se putea și al doilea că la orânduirea-mi la această mănăstioară, o găsi singură fără oameni și înruinată de toate părțile de fostele oștiri împărătești, în care să adăpostiseră, iar Vatra schitului, în care-mi

putea spera orice nădejde, dată în arendă unui Ioniță Ursescu cumnatul dumnealui paharnicului Stanciu, secretarul cinstitei Eforii a spitalurilor și care numai din a sa pricină iață-mă căzut din nou în prăpastie de nenorocire, fiindcă prea înălțate Doamne, îndată ce am venit și m'am așezat la această mânăstioară cu destule cheltuieli ce numai milostivul Dumnezeu mă știa, puțin timp am stătut liniștit, în vreme ce acel arendaș în puterea și semeția dumnealui paharnicului Stanciu, numitul secretar, cum și a altui cumnat Costache Predescu, fratele paharnicului și care ca mirean ocârmuește mânăstirea Fedeleşoiu puțin o are și care în depărtare dă această mânăstioară s'au apucat să taie și să specule pădurile acestui sfânt locaș, acele care sunt date și atârinate de chiar înălțimea voastră de responsabilitatea mea, întâi pă pomenitul arendaș la asemenea neorânduială, l-am mustrat cu duhul blândeților, iar numitul în loc de părășire m'au necinstit cu cele mai ocărtoare vorbe. Al doilea, am fost silit a-l da în cunoștiințele autorităților locale, care viind în fața locului și cercetând împreună cu două sate aratarea mea, s'au descoperit prin foaie de ispașe o sumă de lemne tăiate și vândute, precum prea înălțate Doamne, mi-au dat dovadă atât sătenii, cât și autoritatea de care raportuind aceasta chiar atunci cinstitei eforii, prin două raporturi cu No. 15 și 17, m'am pomenit chemat, dojenit și amenințat că de nu voi împăca aceasta îndată, voi fi scos. Și așa silit de cinstita eforie, m'am mulțumit numai pă un înscris al numitului arendaș a lua că în viitor va avea purtări bune, care înscris cu hârtie chiar atunci l-am dat cinstitei supt-cârmuirii de Loviște, a-l adeveri după orânduială, unde și până astăzi au rămas. Apoi n'au trecut mult, prea înălțate Doamne, și puind pizmă din aceasta dumnealui paharnicul, m'au și făcut în anul trecut de am umblat trepădând și cheltuind vreo patru luni de zile până în București, voind cu stăruință ca să mă scoată, dar Dumnezeu, prea înălțate Doamne, care nu voește a se acoperi nedreptatea, vădindu-se, către cei mari că este numai pizmă, m'am izbăvit întorcându-mă la postul meu dinpreună cu un adaos la mica leafa mea de a doua parte a îmbunătățirilor schitului, ce înălțimea voastră prin luminată poruncă ați binevoit de mi-ați dăruit, unde ajungând îmi găsi prădate, pe vremea cât am lipsit, multe lucruri atât de ale schitului cât și dintr'ale casei mele, precum și aceasta prin raporturi am supus-o la cunoștiința cinstitei Eforii cu No. 44 și sfinteii mitropolii cu No. 43, arătând pă săvârșitor, și nici o îndestulare n'am văzut, dar și chiar arendașul n'au încetat cu toporul din pădure, ci și încă lăcuitorilor dându-le voie a tăia și a strica pădurea unora, pentru pășunea caprelor iarna și altora de și-au făcut pătule și alte trebuincioase cum și împrejmuiria, precum de plidă să va vedea de înălțimea voastră în alăturata listă și pentrucă de isnoavă amerințând pă pomenitul arendaș că o să-l arăt de a dreptul înălțimei voastre, în zilele trecute când au venit pe acilea dumnealui paharnicul, trăgând în mânăstirea Fedeleşoiu, supt nu știu ce înțelegere cu acest arendaș, că îndată după plecarea dumnealui m'am pomenit cu tot satul Vetrei schitului revoltat asupra-mea și a oamenilor miei. Mai întâi la mine că am vrut să trec la vad

Oltul pentru trebuință. De un sârb, omul dumnealui, fusei bătut, zmulș de barbă și umplut de sânge. Al doilea, vizitiul dela cai, luat, bătut și legat de aleșii satului și dat arendașului, la care să și află. Al treilea zălogit de săteni și al patrulea, bătând și umplând de sânge pe un pădurar însuși arendașul însoțit de mai mulți săteni, dela care luându-i și biletul de voia dată de cinstita cârmuire de Argeș a purta armă la paza pădurilor, poruncindu-i să fugă și după moșie, iar pădurile să rămăe în jaful și prada cui va vrea. Și arătând autorităților locale, drept îndestulare mă văzui iar pă mine amerințat a fi dat judecății criminale.

Prea înălțate Doamne, de ești părinte și milostiv săracilor, faceți să triumfeze astăzi înalta milostivire și dreptatea înălțimei voastre. Nu cer altcevași decât cu înaltă scumpătate a descoperi adevărul și cel vinovat să se osândească, iar într'alt chip, prea înălțate Doamne, dacă am vrut a fi credincios postului meu, milostiviți-vă mai bine a-mi primi dimisia și orânduți pe cine înalta bunăvoința va pofți în locu-mi.

Al înălțimei voastre prea plecat și zmerit

† Egumenul schitului Cornetul de sud Vâlcea
preot Costandin Cornățeanu

XIX.

(1853). — *Fostul egumen dela Cornet, C-tin Ionescu, roagă pe generalul rus Budberg, ca să intervină pe lângă cel în drept, pentru a fi numit la vreo altă mânăstire. (Arh. Stat. Buc. Min. Instrucții — dosar 2617/1853, fila 1).*

Au departement eclesiastique.

Budberg.

A son Excellence monsieur le commissaire extraordinaire et plenipotentiaire dans les Principautés, aide-de-Camp Général de Budberg.

Agé de cinquante-six années, dont trente-sept je les ai passées à accomplir les devoirs de ma fonction de prêtre. Lorsque les troupes impériales russes ont occupé les Principautés à 1828, par l'ordre de Sa Majesté l'Empereur, j'ai été chargé de la mission de prêtre aux besoins de l'armée jusqu'au 15 Septembre 1828. Par l'ordre de monsieur le colonel Dounen, j'ai été chargé de la même mission aux hôpitaux de cette capitale et de ses environs, comme aussi aux funérailles des feu — soldats. J'ai rempli cette mission pendant deux années, lorsqu'au retour de Caldarochny où j'ai été envoyé au besoin de l'hôpital établi là, je fus renversé par la poste et j'ai tombé malade. Les douleurs causées par cet accident, m'ont défendu d'accomplir encore le devoir religieux et je suis resté sans occupations jusqu'au 2 Août 1850, lorsque par l'ordre du prince Știrbey, d'après les réclamations que je lui ai adressées je fus établi en qualité d'abbé au monastère Corneto du district Vilchea, où j'ai rempli mes devoirs jusqu'au 4 Mars de cette année, lorsque je fus chassé sans savoir et sans connaître le motif. Je fus forcé de re-

clamer pour la seconde fois au prince, qui récomanda ma pétition au ministre de l'instruction publique et celui-ci par les notes No. 1935 et 2694, s'adressa à la Sainte-Métropole d'où je n'ai reçu aucun résultat et je suis resté sans avoir le pain nécessaire pour vivre. A présent lorsque la haute providence envoya Votre Excellence dans ces principautés j'espère qu'imitant le désir de Sa Majesté l'Empereur, vous prêterez secours à un infortuné plongé dans le malheur pour cause de son activité dans le service. Daignez prêter l'oreille indulgente qui vous caractérise à la voix d'un vieillard, serviteur du Dieu qui est entouré d'une nombreuse famille et qui implore votre secours de le placer comme abbé a un monastère et la mémoire de Votre Excellence existera a jammais dans l'âme.

De votre très su..... et très fidèle serviteur
L'abbé Constantin Ionescu

XX.

1853 Februarie 14. — *Mitropolitul Nifon confirmă numirea preotului Alexandru dela biserica Sf. Sava din București, ca îngrijitor al schitului Cornet din jud. Vâlcea (Arh. Stat. Buc. Min. Instrucțiunii, dosar 2497/1854, fila 7, copie).*

Sfânta mitropolie Ungro-Vlahiei și departamentul Trebilor bisericesti.

În urma jurnalului încheiat de către sfânta mitropolie și departamentul bisericesc la 22 Decembrie din anul încetat 1852, fiindcă Măria Sa prea înălțatul nostru Domn, au primit chibzuirea dintr'acel jurnal în favorul cucernicului Alexandru dela biserica sfântul Sava, de a se orândui vremelnicește cu cârmuirea schitului Cornet din județul Vâlcea, metohul spitalului Pantelimon, sfânta mitropolie și departamentul Trebilor bisericesti dă printr'această carte vremelnica ocârmuire și îngrijire a aceluî schit în stăpânirea pomenitului, care-le după ce va primi în zapt și îngrijire toată zestrea schitului, mișcătoare și nemișcătoare, prin catagrafia departamentului și al cinstitei eforii a spitalurilor supt iscălituri, să va sili a ținea și a îngrijii de enteresurile schitului fără pregetare, spre a i se cunoaște râvna și vrednicia. Drept aceia să poruncește cuvioșilor voastre, preoților și tuturor căți vă aflați supt stăpânirea acestui schit, ca să știți și să cunoașteți de vremelnic îngrijitor pe cucernicia sa preotul Alexandru, căruia să-i dați toată cinstea, supunerea și ascultarea la cele spre folosul schitului de nu o putea a cârmui fără de cusur, căci oricare să va arăta cu împotrivire, va cădea supt învinovățire.

(iscăliți) Nifon mitropolit

I. BOBESCU

Anul 1853 Februarie 14. No. 623.

XXI.

1856 August 30. — *Epitropia spitalului Sf. Pantelimon, roagă Ministerul Cultelor ca să dea curs chestiunei cu hirotonisirea ca preot al lui Tănase fiul lui Stan, la biserica schitului Cornetul*

(Vâlcea) și să i se înapoieze actele (Arh. Stat. Buc. Min. Instrucțiunii, dosar 4243/1856, fila 256).

Onor. Ministeriul al Cultului

Epitropia spitalului Sf. Pantelimon.

Dovezile înaintate Onor. Ministeriului pe lângă adresa No. 1324 a onoratei Eforii a spitalurilor, în privința hirotonisirii candidatului Tănase sin Stan la biserica schitului Cornetu, metohul Sfântului Panteleimon, după cum arată egumenul acestui schit prin raportul No. 14, fiindu-i acum trebuincioase și cerute de Sfânta Episcopie, plecat roagă pe Onor. Ministeriu să binevoiască a ordona să se înainteze prezisele dovezi.

Epitrop Stanciul Predescu

No. 137 anul 1856 August 30.

Fiindcă acele dovezi privesc la duhovniceasca cercetare a numitului candidat, se vor trimite după cerere, nefiind de trebuință ministeriului.

XXII.

M-rea Bistrița (Vâlcea) 1860 Octombrie 24. — *Raportul revizorulului N. B. Chirculescu către Ministrul Cultelor, arătând în ce stare se găsea schitul Cornet din Vâlcea și opinează ca să i se micșoreze numărul personalului.* (Arh. Stat. Buc. Min. Instrucțiunii, dosar 662 | 1860, fila 68).

Mânăstirea Bistrița 1860 Octomvrie 24 Nr. 5.

Principatele Unite

Domnule Ministru,

La schitul Cornetul—spitalicesc—am găsit precum urmează: Egumenul lipsește, dus la București după la începutul lui Septemvrie. Din servitori la biserică și în curtea schitului sunt: un preot de mir anume Ion Gheorghe din satul Urlinești(?) și un țârcovnic Gheorghe Păun din satul Copăceni, cari îndeplinesc serviciul religios la sfânta biserică. Cel dintâi primește leafă pe an lei 600 și să scutește pentru 5 pogoane: 3 de arătură și 2 de fâneată și celui de al doilea i se plătește birul și se scutește de clacă și de dijmă a 3 pogoane arătură și unul și 19 prăjini fâneată. Doi indivizi gușați anume Dincă și Gheorghe în calitate de argați, cel dintâi este tocmit cu 120 lei pe an și are neprimită simbria sa pe un an și 9 luni și cel de al doilea servește numai pentru ca să-l plătească de bir și să fie scutit de clacă, în anul acesta nu i s'a dat locuri nici de arătură nici de fâneată.

O bucătăreasă anume Maria tocmită pe an cu 200 lei și n'a știut să arate cât a primit din simbria sa pe acest an, fiindcă ori câți bani a eliberat egumenul în socoteala simbriei sale, ia primit bărbat-său care este visitiu și dus cu egumenul la București; tocmeala lui a arătat dânsa, care este tot de lei 200 pã an. O fată anume Tinca, surdă, servitoare în casă, nu primește salariu fiindcă ar fi crescută de egumen și îi are promiși ca dotă la a ei căsătorie.

Cele necesare la sfânta biserică precum: făclii, untdelemn, etc. când se află egumenul la schit este oarecare îndestulare, iar când nu, să află lipsă.

Pentru încăperi unde locuște egumenul, cu privință sub ele, sânt în oarecare stare bună, iar celelalte precum: bucătăria, cu două încăperi, deasupra porții alte două, grajdul și două încăperi lângă dânsul, se găsește în proastă stare, ba încă în cel de lângă grajdiu să adăpostesc vitele.

Biserica este în oarecare stare bună. Aproape cam la un quart de oră de acest schit, se află un cătun locuit de 11 familii care și îndeplinesc datoriile religioase la biserica schitului.

După toate dară câte să arătară mai sus și după cum să află acest așezământ de izolat, cale de cam la 3 ore dela mănăstirea Cozia în sus pe malul Oltului, pe unde să vede începută șoseaua căii Căinenilor, pântre munți de piatră al cărora vârf atinge nouii; opiniunea subscrisului ar fi că s'ar putea ține și mai bine și cu cheltuială mai puțină, de către un preot mirean care să-și aibă locuința în schit, doi cântăreți dintre care unul să facă și serviciul paracliserului, un argat și un servitor în casă cu salariul ce se va găsi cu cale de către guvern, pe lângă care să se adauge și cheltuiala bisericii, precum și o sumă oarecare pentru mici reparații. Sunt al Domniei Voastre prea plecat și prea supus serv.

Revisor N. B. Chirculescu.

XXIII.

1861 Martie 12. — *La cererea Ministerului de a se comunica personalul fiecărei mănăstiri, preotul Constantin Ionescu egumenul schitului Cornet din jud. Vâlcea raportează aceasta. (Arh. Stat. Buc. Mln. Instrucțiunii, dosar 536 | 1860, fila 206).*

Principatele Unite

Egumentia schitului Cornet

Domnule Ministru,

Astăzi la douăsprezece ale corentei luni primindu-să adresa supt-prefecturi(i) a plăiiului Coziei cu Nr. 1215, pă care mă invită ca după ordinul onorabilului minister, (pentru) ca cât mai în grabă să dau o curată deslușire de câți părinți călugări să află în acest schit, așisderea și de ce călugări să află în cunoștiința onorabilului minister cele mai jos însemnate:

1) La acest sfânt schit nu să află nici călugări, fiindcă acest sfânt schit să află în drumul cel mare al Sibiului și ieste destinat spre întimpinarea pasagerilor, pă care mai (in)totdeauna se află nelipsit. Servitorii, precum supt iscălitul duhovnicul, preotul, dascălii și ceilanți servitori ai schitului, ne aflăm toți de mir și anume subț iscălitul egumen preot Costandin Ionescu, duhovnicul Chiril ce ieste tocmit dela Crăciun încoace, un preot anume Ioan sin Gheorghe. Doi călugări și anume Costandin și Toma, un paracliser anume Gheorghe Păun. Un portar și grădinar anume Gheorghe Godeanu. Un randaș în curte anume Dincă. Un băiat în casă pentru întimpinarea mosafirilor, anume Petre Nicolaie. Un vizitiu la cai anume

Bratu Richițeanu. O bucătăreasă la bucate și la pâine, anume Măria Răbăgioaica. O spălătoreasă pentru curte anume Voica Uții. Al doilea punct, pentruce venituri are sfânta mănăstire, vatra acestui sfânt schit să dă în arendă cu lei 8330, iar pentru cele jos însemnate, se va cere deslușire de veniturile lor dela onorabila ieforie.

1) Un trup de moșie, a treia parte din Toaca, ce iaste (in)devălmășie cu schitul Berislăvești, din districtul Argeș.

2) Un trup de moșie cu cârciuma, ce-i zice la Pripoare, idem din Argeș.

3) Un munte anume Corneșul, idem din Argeș. 4) Doi munți și anume Mândra și Șasa din districtul Vâlcea. 5) A treia parte din muntele Murgășul ce ieste în (de)vălmășie cu moșnenii Sărăcinești, idem din Vâlcea.

Aceste toate sânt arendate de onorabila eforie și supt iscălitul nu știe de fixarea prețului. Iar cât pentru cheltueli că ni să cerea cuvânt, va chibzui onorabilul minister cele de cuvînță pentru că supt-iscălitului dela Octomvrie încoace, i s'a regulat ștat și mai vârtos pentru pasageri n'are nici un ștat, ci din alte iconomii întâmpină cheltuelile mosafirilor. Aceste toate cu smerenie le supun în cunoștiința onorabilului minister.

Egumenul schitului Cornet

preot Costandin Ionescu

Domnului Ministru secretar al departamentului Cultului.

Anul 1861 Martie 12 Nr. 17.

XXIV.

1861 Iunie 20. — *Cinci săteni din satul Țuțulești, adeverez că au făcut un grajd la vadul podului, pentru schitul Cornet, în sumă de 300 lei, 300 ocale mălai și 6 vedre rachiu. (Arh. Stat. Buc. Min. Instrucțiunii, dosar 368/1861, fila).*

DOVADĂ

Noi subiscăliții dăm dovada noastră la mâna sfinției sale părintelui egumen Cornățeanu, că i-am făcut un grajd la vadul podului în cătunul Țuțulești cu tocmeală de lei trei sute i trei sute oca mălai și 6 vedre rachiu, iar pentru știință și temei am rugat pe sfatul satului Copăceni de l-au adevedit după orânduială, pentrucă noi neștiind carte am rugat pe scriitor de ne-au iscălit și ne-am pus degetele la numele noastră. Anul 1861 Iunie 20.

Eu Ioan Țețu, adeverez.

Eu Iosif Iacob, adeverez.

Eu Pavel Anghel, adeverez.

Eu Oprea Vlad, adeverez.

Eu Simion Cauc, adeverez.

Eu Iosif Făsuiu, adeverez.

Toți din satul Țuțulești, districtul
Vâlccii.

COMUNA COPACENI.

Viind înaintea noastră cei din față iscăliții locuitori, au mărturisit prin viul lor grai că atât coprinderea înscrisului, fiind ade-

vărat cât și iscălitura lor prin punerea degetului, pentru care să adeverează și de către noi. Anul 1861 Iunie 20.

Eu Mitu Stela.

Eu Stanciu Năstase

} deputații din Copăceni.

XXV.

1861 Iunie 28. — *Hariton din satul Călinești recunoaște că a vândut egumenului schitului Cornet 450 lăturoaie pentru suma de lei 65 suta. (Arh. Stat. Min. Instrucțiunii, dosar 368/1861, fila).*

DOVADA.

Eu subiscălitul dau această dovadă la mâna sfinției sale părintelui egumenul Cornățeanu de a fi știut că i-am vândut sfinției sale patru sute cincizeci lăturoaie aduse cu a mea cheltuială în cătunul Țuțulești la vadul podului cu tocmeală suta câte șaizeci și cinci lei și pentru a părintelui siguranță i-am dat aceasta adevărită după orânduială. Anul 1861 Iunie 28.

Eu Hariton adeverez, lăcuitor din satul Călinești.

XXVI.

1861 Iunie 15. — *Dovadă lui Bratu Richițeanu din Țuțulești, prin care arată ce a pus pentru facerea grajdului, tot în acest cătun, al schitului Cornet. (Arh. Stat. Buc. Min. Instrucțiunii, dosar 368/1861, fila).*

DOVADĂ.

Subiscălitul dau această dovadă la mâna sfinției sale părintelui egumen Cornățeanu de a fi știut că trimițându-mă pe mine la orașul Râmnicu-Vâlci de a cumpăra herăria trebuincioasă pentru grajdul ce să face la Vadul podului din cătunul Țuțulești vatra schitului și anume șaizeci oca piroane cumpărate pă trei lei și jumătate ocaoa, una miie cinci sute cuie de laț, cumpărată miia pă doisprezece lei și jumătate, doisprezece mii cuie de șifă, cumpărată miia pă șase lei și parale treizeci, balamale, copiile și verigi pentru două uși, opt lei și mărturisindu-le acestea în cuget curat, am și rugat pentru temei pe sfatul satului Copăceni de a să adeveri acest înscris, după orânduială. Anul 1861 Iunie 15.

Eu Bratu Richițeanu, adeverez, din cătunul Țuțulești.

COMUNA COPACENI.

Viind înaintea noastră cel din față iscălit lăcuitor și anume Bratu Richițeanu, a mărturisit prin viul lui grai că atât coprinderea înscrisului fiind adevărat cât și iscălitura sa prin punerea degetului, pentru care se adeverează și de către noi. Anul 1861 Iunie 15.

Eu Mitu Stelea

Eu Stanciu Năstase.

} deputații din Copăceni.

XXVII.

1861 Septembrie 28. — *Patru locuitori din satul Găujani, jud. Argeș, dau dovadă părintelui Cornățeanu, prin care arată că*

i-au vândut 10.500 șită, cu 32 lei mii. (Arh. Stat. Buc. Mtn. Instrucț. dosar 368/1861, fila). DIN

DOVADĂ.

Noi subiscăliții dăm dovada noastră la mâna sfinției sale părintelui egumenul Cornățeanu, de a fi știut că i-am vândut sfinției sale, zece mii cinci sute și șită în prețul de lei treizeci și două, mii. Și spre temei, am rugat și pe sfatul satului Copăceni de l-au a-deverit, după orânduială.

1861 Septemvrie 28.

Eu Niculae Telebași.

Eu Radu Iene.

Eu Niță al lui Tuță.

Eu Ion Bolovănică.

Toți din satul

Găujani-Argeș.

XVIII.

1861 Octombrie 22. — *Preotul C-tin Ionescu, egumenul schitulului Cornet, arată printr'acest raport Ministerului, ce cheltuială a făcut pentru îmbunătățirile dela schit. (Arh. Stat. Buc. — Min. Instrucțiunii, dosar 368/1831, fila 8).*

Principatele Unite*Egumenul Schitulului Cornet**No. 56, anul 1861 Octomvrie 22*

Domnule Ministru,

Poziția clădirilor schitulului Cornet ne mai fiind în stare de lăcuit, am fost silit ca în anul corent să repariez pe dinlăuntru odăile pentru primirea mosafirilor. Aseminea am făcut un grajd din nou împreună cu șopronul lui și un porumbar; am cumpărat obiecte pentru masă și altele. Pentru toate acestea, Domnule Ministru, în considerația trebuinței simțită, am cheltuit o sumă de lei 3117, parale 30, trei mii o sută șaptesprezeci, parale treizeci, după cum vă dovedesc prin alăturatele șapte acte adeverite după orânduială. Dacă îndrăsnesc a supune aceasta la cunoștința Domniei Voastre, nu o fac pentruca să fiu despăgubit de sumele cheltuite, ci numai ca să vedeți că, ca superior al schitulului mi-a plăcut de a îmbunătăți așazăământul cu din mica leafă ce primesc pe lună de lei 250, două sute cincizeci.

Sunt încredințat Domnule Ministru că veți lua în considerație ale mele osteneli, ceiace cutez a zice, că va fi ecsemplu pentru alții cari ca rumân sânt dator a face din ceiace pot ajutoare unui așazăământ.

Egumenul preot Costandin Ionescu.